Taitava Taivaan Isä.

Opettajan opas

Sisällys

Sivu 4 Tunti 1: Taivaan Isä, kaiken Luoja

Sivu 8 Tunti 2: Taivaan Isä teki minut taitavasti

Sivu 13 Tunti 3: Taitava ongelmanratkaisu

Sivu 18 Tunti 4: Isä, taitava yhteyden luoja

Sivu 22 Tunti 5: Rukous, taitavasti toimivaa viestintää

Sivu 27 Tunti 6: Taitava taivaan Isä ansaitsee ylistyksen

Sivu 31 Luovat taitajat -toimintarastit

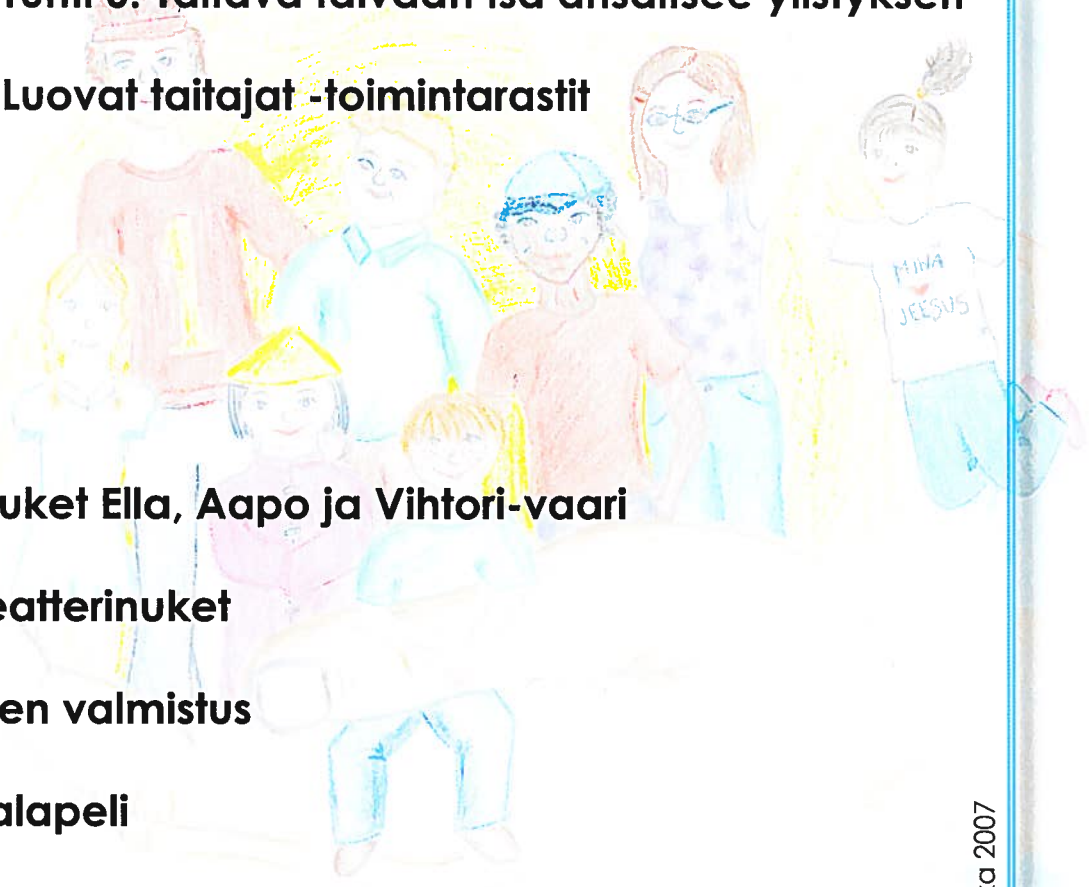

Liitteet

Liite 1 Keppinuket Ella, Aapo ja Vihtori-vaari

Liite 2 Pöytäteatterinuket

Liite 3 Soittimien valmistus

Liite 4 Risti -palapeli

Liite 5 Narukrusifiksin valmistus

Liite 6 Ihmeellinen juttu -nuotti

Liite 7 Kiitoskukat

Leirimateriaalin taitto: Maarit Ilkka 2007

Alkusanat

Tämän kesän leirimateriaali johdattelee meidät alkulähteille; maailman syntyyn, ihmisen luomiseen ja taitavan taivaan Isän armolliseen läheisyyteen. Leirimateriaali koostuu kuudesta Raamatun opetusjaksosta sekä niihin liittyvistä virittelytehtävistä ja toimintaideoista. Virittelytehtävät toimivat sekä raamattutuntien aiheisiin johdattelevina toiminta-osuuksina että sovellettuna yhteisissä leikkituokioissa ja iltanuotio-ohjelmissa. Materiaalissa on mukana myös "Luovat taitajat" - toimintarastit toteutettavaksi leiriohjelmassa.

Leirimateriaalin on tehnyt Ulla Hietamäki Kotkasta. Kuvituksesta ovat vastanneet kotkalaiset nuoret Anu Hiltunen ja Emmi Pöyry. Leiriläisenkirjan tehtävät kuvituksineen ovat Jetta Kauppilan käsialaa.

Kiitos!
Taivaan Isälle kiitos monista ideoista ja Hänen luovuudestaan tämän leirimateriaalin työstämiseksi. Kiitos perheelleni huumorista ja ajasta projektin keskellä. Kiitokset Sirpa Tolsalle leirimateriaalin rakentavasta ja kommentteja-antavasta läpilukemisesta. Nuorille kuvittajille Anulle, Emmille ja Jetalle iso ja kannustava kiitos!

Idearikasta ja toiminnallista kesäleiriä kaikille, taitavan taivaan Isän kantamana!

1. Taivaan Isä, kaiken Luoja

Kertomus maailman luomisesta 1. Moos. 1:1-2:4

Tavoitteet:
Lapset
- ❑ oppivat, että Jumala on aikaansaanut tämän maailman
- ❑ ymmärtävät meidän vastuumme ja velvollisuutemme luomakuntaa kohtaan

Virittelytehtävät

❑ Lasten kanssa etsitään ja valmistetaan materiaalia Raamatun opetusta varten. Kerätään kiviä ja hiekkaa, puiden oksia, käpyjä; tehdään wc-paperirullista puita, kartongista eläimiä, vuoria (kanamunakennoista), kartongista tähtiä, kuu, aurinko.

❑ Maa, meri, taivas -leikki. Maahan tai lattiaan merkitään kolme viivaa n. 5 -7 metrin päähän toisistaan. Viivat nimetään maaksi, mereksi ja taivaaksi. Leikinjohtaja huutaa jonkun paikan nimen ja leikkijät juoksevat kilpaa viivalle.

Havainnollistaminen

❑ Opetuksen edetessä lapset rakentavat, "luovat", keräämästään ja valmistamastaan materiaalista kenkälaatikkoon "maailman".

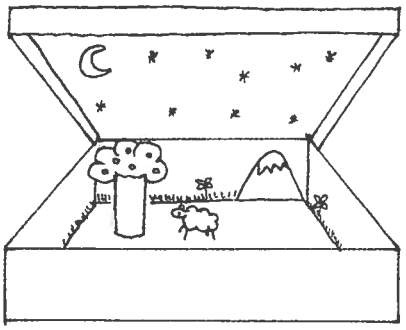

Raamatun opetus

Oletko miettinyt, mistä kaikki on saanut alkunsa? Miten tämä ympärillämme oleva maailma on syntynyt?

Jumala, Luojaksi myös kutsuttu, on kaiken takana. Hän on alku, Hän on tehnyt kauniin maailmamme. Hän on myös kaiken loppu ja päämäärä. Miten kaikki on sitten tapahtunut? Tutkitaan asiaa Raamatusta ja tehdään pienoiskuva siitä laatikoihimme.

Luomisella on tarkoituksensa; se kuuluu Jumalan suunnitelmiin. Maailma ei ole syntynyt sattumalta tai jotenkin umpimähkäisesti, vaan se on luomisteko Jumalan tahdon mukaan. Jumala Luojana myös omistaa koko maailmankaikkeuden, Hän on luonut sen omaisuudekseen.
Luominen tuo järjestyksen sekasortoon, se on Jumalaan luovaa järjestelytoimintaa; maan kunnostamista ihmisen asunnoksi. Luomakuntaa voidaankin kuvata Jumalan arvon mukaiseksi, suureksi ja ihanaksi teoksi. Luomisen väline on Jumalan mahtava sana, "Jumala sanoi".
Luomiskertomus kuvaa luomista viikon aikana tapahtuvaksi. Aivan alussa ei ollut mitään olemassa. Maa oli kokonaan autio ja tyhjä. Vain Jumalan henki liikkui tyhjyydessä.

Ensimmäisenä päivänä Jumala loi valon. Hän kutsui sen olemaan sanallaan sanoen: "Tulkoon valo!" (1. Moos. 1:3). Jumala erotti valon ja pimeän toisistaan. Hän nimitti valon päiväksi ja pimeän yöksi. Näin tuli samalla ensimmäinen ilta ja aamu ja kului ensimmäinen päivä. (Laatikon sisäkanteen oikealle liimataan vaalean sinistä silkkipaperia päivää kuvaamaan, vasemmalle puolelle tumman sinistä yötä kuvaamaan).

Toisena päivänä Jumala loi kaartuvan kannen erottamaan vedet toisistaan. Kannen Jumala nimesi taivaaksi.

Kolmantena päivänä Jumala loi maan ja meren. Hän valmisti vesille paikan, jonne ne saivat kokoontua. Maahan hän loi vehreyttä; kasveja ja hedelmäpuita, jotka saivat kyvyn lisääntyä siemenistä. Näin maan päällä on aina oleva kasveja ja vehreyttä. Jumala ei halunnut jättää maata tyhjäksi. Hän oli kyllä tyytyväinen kaikkeen siihen mennessä luomaansa, mutta Hän halusi kaiken vielä paremmaksi ja niin maa päällään kantaa kasvien, kukkien ja hedelmäpuiden ihania värejä ja tuoksuja. (Laatikon pohjalle liimataan kiviä, hiekkaa, rakennetaan vuoria, silkkipaperirytyistä vettä kuvaamaan merta, puita, pensaita, kukkia, vihreää silkkipaperia ruohikoksi jne.)

Neljäntenä päivänä Jumala loi valoja: auringon hallitsemaan päivää, kuun hallitsemaan yötä sekä tähdet. Ne olivat myös merkkeinä osoittamassa päiviä, vuodenaikoja ja vuosia. Jumalan luomat valot loistivat taivaalla ja antoivat valonsa maan päälle. (Laatikon sisäkanteen liimataan aurinko, kuu ja tähdet).

Viidentenä päivänä Jumala loi kalat mereen ja linnut lentelemään. Jumala antoi myös näille käskyn lisääntyä ja saada poikasia. (Laatikkoon lisätään askarrellut kalat ja linnut).

Kuudentena päivänä Jumala loi maan päälle eläimiä: karjaeläimiä, pikkueläimiä ja villieläimiä, kaikki lajiensa mukaan. (Laatikkoon lisätään askarreltuja eläimiä).

Jumala loi myös ihmisen. Hän loi ihmisen omaksi kuvakseen. Ihminen sai samalla Luojaltaan tärkeän tehtävän: ihmisen tuli "viljellä ja varjella maata" (1. Moos. 2:15). Ihmisen tuli huolehtia kaikesta kauniista, jonka Jumala oli häntä varten suunnittelut ja toteuttanut luomistyössään. Jumala lupasi myös huolehtia ihmisestä kaikella tavalla; ihminen sai nauttia hedelmäpuiden hedelmistä ja sai näin ravintonsa niistä. Tehdessään ihmisen, Jumala loi hänet mieheksi ja naiseksi. Jumala määritteli siis alusta alkaen, minkäkaltaista ihmisyys on, millainen ihminen on persoonaltaan (= sisäisiltä ominaisuuksiltaan, luonteeltaan) ja rakenteeltaan (= ulkoisilta ominaisuuksiltaan, esim. vahvuus, miehen ja naisen erilaisuus). Jumala katsoi ihmistä ja näki, että kaikki Hänen luomisjälkensä oli hyvää. Jumala siunasi ihmisen. (Siunata = puhua hyvää toisesta, tahtoa kaikkea hyvää toiselle, rukoilla toisen puolesta.)

Seitsemäntenä päivänä Jumala lepäsi. Hän oli saanut luomistyönsä päätökseen. Hän siunasi tuon päivän ja erotti (= pyhitti) sen muista päivistä lepoa varten. Se oli oleva päivä, jolloin aika saa uuden merkityksen; on aikaa olla yhteydessä Luojaan, Jumalaamme ja seurustella hänen kanssaan. On myös aikaa kerätä voimia, virkistäytyä ja "ladata akkuja" arkea ja työntekoa varten.

Sunnuntai on maassamme yleisesti ajateltu lepopäiväksi. Silloin kirkot ja pyhäkoulut kutsuvat ihmisiä levon ja Jumalan kohtaamisen äärelle. Jotkut joutuvat kuitenkin olemaan töissä sunnuntaina. Silloin heidän tulee viettää lepopäivänsä jonain muuna päivänä ja erottaa se päivä muista virkistäytymiseen ja lepoon.

Yhteenveto ja sovellus

Kun Jumala loi ihmisen, hänelle annettiin tärkeä tehtävä: "Viljellä ja varjella maata". Tämä tehtävä kuuluu meillekin. Meidän tulee huolehtia ympärillä olevasta luonnosta ja koko luomakunnasta. Miten se onnistuu?
Lasten kanssa jutellen:
❑ Ei esimerkiksi jätä karkkipapereita ja muita roskia täällä leiripaikalla mihin sattuu, vaan huolehtii ne omalle paikalleen.
❑ Kerää toistenkin roskat.
❑ Kotona voi osallistua kierrätykseen. --> Mitä tai miten teillä kotona kierrätetään? (Maitotölkit, bioroskat, palavat jätteet, lasipurkit, säilyketölkit, lehdet, jne...)
❑ Käyttää vettä kohtuudella, ei jätä hanaa lorisemaan esim. käsienpesun yhteydessä tai suihkussa.
Ihminen Jumalan kuvana heijastaa Luojaansa koko elämällään. Se, miten käyttäydymme ja mitä teemme, joko tuottaa iloa ja kunniaa Jumalalle tai tekee Jumalan surulliseksi. Jumala katsoessaan meitä, luomistyönsä huipentumaa, on ylpeä. Hän on tehnyt meidät kauniiksi

ja kykeneviksi taidolliseen toimintaan huolehtimaan luomakunnasta. Tähän tärkeään tehtävään saamme Häneltä itseltään viisautta ja voimia. Olemme ikään kuin Jumalan työkavereita täällä maan päällä. Hän myös iloitsee siitä, että osaamme nauttia kaikesta kauneudesta ympärillämme ja kiitämme Häntä, kaiken Luojaa, siitä.

Toimintaideoita

❑ Omenapuupeli /-kilpailu: kartongille askarreltu omenapuu, jossa omenien kohdalla reiät. Rei'istä yritetään heittää sisään mahdollisimman monta "omenaa" (= palloa).

❑ Kierrätysmateriaalista (pahvilaatikot, talous- ja wc-paperirullat, maito- ja mehutölkit...) rakennetaan/"luodaan" leirin yhteinen puu. Puu voi toimia myöhemmin rekvisiittana raamattutunnilla nro 3 hyvän ja pahan tiedon puuna.

❑ Viestikilpailu: Lattialla kasassa on erilaisia kierrätettäviä tavaroita. Ne pitää järjestellä oikeisiin "roskiksiin" kolmen hengen joukkueissa. Yksi henkilö kerrallaan hakee kasasta tavaran ja lajittelee sen oikein. Oikein lajitellusta roskasta saa pisteen.

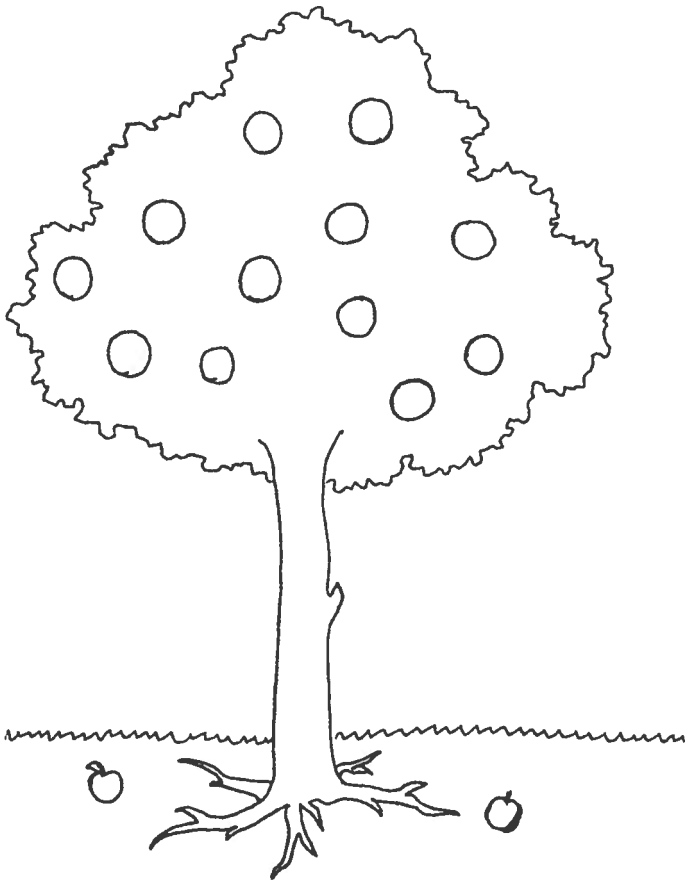

2. Taivaan Isä teki minut taitavasti

Ihmisen luominen 1. Moos. 2:7, 18-23; Ps. 139:13-18

Tavoitteet

Lapset

❑ oppivat, että Jumala on luonut minut kauniiksi ja taitavaksi.

❑ ymmärtävät, että itsensä arvostaminen on tärkeää.

Virittelytehtävät

❑ "Olen loistotyyppi" -leikki. Leikkijät jaetaan ryhmiin kuiskaamalla jokaiselle oman ryhmän nimi. Ryhmien nimet voivat olla esim. Lyhyet, pitkät, kiharatukkaiset, sinisilmäiset, rautahampaiset, vaaleatukkaiset jne. Leikkijät istuvat piirissä. Yksi on keskellä ja huutaa jonkun ryhmän nimen. Heidän pitää vaihtaa paikkaa keskenään ja keskellä olija yrittää löytää itselleen paikan piiristä. Kun keskellä olija huutaa: "Olen loistotyyppi!", kaikkien on lähdettävä liikkeelle ja vaihdettava paikkaa.

❑ Etsi kaveri -leikki. Leikkijöiden nimet kirjoitetaan pienille lapuille ja jaetaan sekoitettuna. Leikkijät lähtevät etsimään omaa kaveriaan huutelemalla hänen nimeään. Kun kaveri on löytynyt, hänelle kerrotaan millainen hän on: "Sinulla on lyhyt tukka, pisamia, kiva hymy, vahvat kädet, jne."

Havainnollistaminen

Opetus voidaan toteuttaa nukketeatterina (tai näytellen). Tarinassa vuoropuhelua käyvät tyttö, poika ja naapurin Vihtori-vaari.

Raamatun opetus

Aapo: Ihme, ihme! Tää on tosi ihme juttu!(Tulee paikalle hihkuen).

Ella: No moi! Mitä sä täällä oikein ihmettelet?

Aapo: Tiiätkö, mikä on ihme? Meillä oli just äidin kanssa puhetta ihmeistä ja yhdessä luettiin Raamatusta erilaisista ihmeistä.

Ella: No mikä nyt voisi olla niin suuri ihme? Tämä koko elämä vai?

Aapo: Vaikka! Mutta minä olen tosi suuri ihme!

Ella: Sinä?! Miten niin? Ethän sä näytä mitenkään supersankarilta tai lepakkomieheltä tai joltain sellaiselta. Mun mielestä sä oot ihan tavallinen poika. Vai osaatko sä jotain erityistaitoja muka?

Aapo: Ei tässä mitään ylihienoa tarvitsekaan osata. Riittää, kun on oma itsensä, niin silloin on jo ihme. Säkin oot ihme.

Ella: Nyt mä en ymmärrä sun jutuistasi yhtään mitään.

Aapo: Anna, kun mä selitän sitten ihan alusta asti.

Vihtori: Hei Ella ja Aapo! Mitäpä teille kuuluu? Onkin tosi upea päivä tänään. Haluaisitteko tulla pihaani leikkimään?

Ella: Kiitos kovasti kutsusta. Voisimme tulla kohta, kun Aapo saa selvitettyä ihme-juttunsa.

Vihtori: Mitäs ihme-juttuja Aapolla tällä kertaa on mielessä? Oletko rakentanut jonkun uuden härvelin vai?

Aapo: Ei se ole mitään sellaista. Me oltiin Ellan kanssa juttelemassa ihmeistä. Äidin kanssa oli tänään nimittäin puhetta, että minä olen ihme. Luimme siitä myös Raamatusta ja se kaikki oli tosi jännittävää.

Vihtori: Se on tuttu kirja minullekin. Ja se on totta, että sinä olet ihme. Mutta niin on tuo Ellakin. Tulkaa tänne pihalle vaan, voimme yhdessä jutella niistä ihmeistä.

Ella: Mikä Aapossa tai minussa on niin ihmeellistä?

Vihtori: Se, että Jumala on luonut teidät.

Ella: Mutta mä oon kyllä syntynyt meidän äidin mahasta.

Vihtori: Se on totta. Mutta Jumala, taivaan Isä, on taitavasti rakentanut sinut juuri sellaiseksi kuin olet siellä äidin kohdussa, kun äitisi on sinua odottanut. Raamatussa kerrotaan, kuinka jokainen ihminen on saanut alkunsa ihan kuin näkymättömissä, siellä äidin kohdussa. Mutta otetaanpa se Raamattu esiin ja luetaan sieltä yhdessä.

Aapo: Äidin kanssa me luettiin sellaista Raamatun kohtaa, joka oli Psalmien kirja.

Vihtori: Aivan oikein! Sieltä ajattelin itsekin lukea. Kuunnelkaapa

tätä ihmettä: "Sinä Jumala olet luonut minut sisintäni myöten, äitini kohdussa olet minut punonut. Minä olen ihme, suuri ihme, ja kiitän sinua siitä. Ihmeellisiä ovat sinun tekosi, minä tiedän sen. Minä olen saanut hahmoni näkymättömissä, muotoni kuin syvällä maan alla, mutta sinulta ei pieninkään luuni ole salassa. Sinun silmäsi näkivät minut jo idullani, sinun kirjaasi on kaikki kirjoitettu. Ennen kuin olin elänyt päivääkään, olivat kaikki päiväni jo luodut."
(Raamatusta Ps. 139:15-17).

Aapo: Eikö niin Vihtori-vaari, että Jumala on luonut kaikki ihmiset?

Vihtori: Kyllä.

Aapo: Äidin kanssa luettiin siitäkin, kun ensimmäiset ihmiset luotiin.

Ella: Tarkoitatko sä niitä Aatamia ja Eevaa?

Aapo: Joo. Jumala on kyllä tosi taitava. Ensin hän tekee maan ja meren ja taivaan. Ja sitten vielä kaikenlaisia eläimiä ja puita ja kaikkea. Ja ihminenkin vielä! Kyllä on varmasti ollut mahtavaa. Miltähän siitä Aatamista on mahtanut tuntua, kun hän on voinut jutella Jumalan kanssa tuosta noin vain?

Ella: Sen on täytynyt olla jotain tosi upeeta. Ne Aatami ja Eeva olivat varmaan hyviä ystäviä Jumalan kanssa.

Vihtori: Kyllä näin on. Mutta mekin voimme yhtä lailla olla Jumalan ystäviä. Itse asiassa se onkin paras juttu tässä ihmisenä olemisessa. Omistaa tällaisia "korkea-arvoisia" ystäviä kuten taivaan Isä.

Ella: Mutta mitä ihmeellistä siinä on, jos on ihan vaan tavallinen eikä mikään superihminen?

Vihtori: Se, mitä taivaan Isä on tehnyt, on kaunista ja hyvää. Hän oli itse hyvin tyytyväinen luodessaan ihmisen ja nähdessään, minkä kaltainen ihmisestä tuli. Jumala puhalsi ihmisen sieraimiin elämän henkäyksen ja ihmisestä tuli elävä olento, oikein koko luomakunnan kruunu.

Aapo: Mä oon ainakin sellainen kruunu, joka on tosi huippu tyyppi. Mä oon nimittäin aika taitava monessa asiassa; osaan pelata jalkapalloa ja pingistä ja tehdä luokan parhaimmat paperilennokit!

Vihtori: Nii-in. On tärkeää, että osaa arvostaa itseään. Kaikista taidoista ja osaamista on hyvä kiittää taivaan Isää, joka on meidät tehnyt ja antanut meille näitä upeita taitoja. Hän iloitsee siitä, millaisia me olemme ja myös siitä, että kiitämme Häntä Hänen teoistaan.

Aapo: Hei oletteko kuulleet tätä laulua? Sitä meillä on laulettu lasten jumalanpalveluksessa. (Ryhtyy laulamaan) "Ihmeellinen juttu, oon Jumalalle tuttu. Taivaan Isä minut tuntee, rukoukseni kuulee."

Ella: Kuulosti aika helpolta. (Laulavat yhdessä). "Ihmeellinen juttu..."

Vihtori: Olipa mukava laulu. Minäkin taidan sen kohta oppia. Taivaan Isä on kyllä taitava tekemään ihmeitä.

(Laulu voidaan opettaa tässä kohtaa koko leiriporukalle. Nuotti on liitteellä nro 6.)

Yhteenveto ja sovellus

Lasten kanssa jutellen:
Mitä sinä osaat hyvin? Millaisia erityistaitoja sinulla on? --> Taivaan Isä on antanut meille taitoja tehdä kaikenlaisia asioita: osaat ajaa pyörällä, olet oppinut uimaan, osaat laulaa tai piirtää, saat kenties helposti uusia ystäviä, tykkäät lukemisesta tai rakentelusta, olet hyvä pelaamaan sulkapalloa, muistat helposti vaikka rekisterinumeroita jne.

Me osaamme kukin erilaisia asioita. Näistä osaamisista on tärkeää kiittää Jumalaa. Hän on antanut meille kyvyn tehdä ja oppia. Me olemme eri näköisiä ja luonteeltammekin erilaisia juuri sen vuoksi, miten Jumala on nähnyt parhaaksi meidät tehdä siellä äidin kohdussa. Jokainen meistä on arvokas ja tärkeä omana itsenään. On taivaan Isän ylistämistä, että kiitämme Häntä siitä, millaiseksi Hän on meidät tehnyt. Voimmekin sanoa itsellemme ja toisillemme: "Olen loistotyyppi! Olet loistotyyppi!"

Jumala hyväksyy meidät ja rakastaa meitä. Mekin saamme tehdä niin. Meidän ei tarvitse vähätellä itseämme tai taitojamme, vaan iloita niistä ja antaa kiitos Tekijällemme, taivaan Isälle. On mukava elää, kun voi kokea kiitollisuutta siitä, että on oma itsensä. Ei tarvitse yrittää näytellä tai olla enemmän. Taivaan Isä odottaa, että uskallamme olla juuri sellaisia kuin olemme, vaikka meiltä mielestämme puuttuisi jokin ominaisuus tai kyky, joka jollakin toisella on.

Raamatussa kerrotaan, että ihminen on taivaan Isälle kuin silmäterä. Minkälainen se silmäterä oikeastaan on? --> Herkkä kohta silmässä, jota ihminen tiedostamattaan varjelee. Silmä räpsähtää kiinni hetkessä, jos jotakin roskaa tms. meinaa mennä iirikseen. Yhtälailla taivaan Isä haluaa varjella ja huolehtia meistä. Hän haluaa, että voisimme olla kokonaan Hänen omiaan. Aluksi näin olikin; Adam ja Eeva olivat läheisiä ystäviä Jumalan kanssa. Synti kuitenkin katkaisi tuon ihanan ja hyvän yhteyden ja ystävyyden. Mutta tänäänkin

on mahdollista aloittaa ystävyys uudelleen taivaan Isän kanssa. Hän haluaa, että meidän sydämessämme on paikka Hänelle.

Mitä teet jos saat esim. uuden polkupyörän, takin (tai muun vaatteen), kirjan, vihkon tai kumisaappaat? (Havainnollistamiseksi tässä voi näyttää kuvia em. asioista tai varata kassiin nämä tavarat ja ottaa sieltä esiin.) Mistä tietää, että se on sinun? --> Kenties merkitset ne jotenkin; kirjoitat niihin nimesi tai pyörään annat kaiverruttaa turvamerkin, josta käy ilmi, kenelle pyörä kuuluu. Samalla tavalla Jumala haluaa merkitä meidät kuuluvaksi Hänelle. Hän haluaa laittaa sydämeemme merkin, että olemme ystäviä Hänen kanssaan. Tuo merkki on Pyhä Henki, jonka Hän antaa asumaan sisimpäämme, auttamaan ja johdattamaan meitä.

Toimintaideoita

❑ Lakanakankaasta valmiiksi ommellut huivit, johon jokainen saa painaa kangasvärillä kätensä kuvan ja nimikoida/koristella mielensä mukaan.

❑ Maalataan puisia valokuvakehyksiä (askartelumaalilla tai akryylivärеillä). Leirillä otetaan jokaisesta leiriläisestä kuva, jonka saa laittaa maalaamaansa kehykseen. Kuvan taakse kirjoitetaan Raamatunlause: "Minä olen ihme, suuri ihme, ja kiitän Sinua siitä." (Ps. 139:14.)

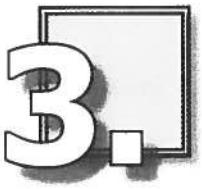

Taitava ongelmanratkaisu

Syntiinlankeemuskertomus 1. Moos. 3

Tavoitteet
Lapset
❑ oppivat, että synti on ero Jumalasta.
❑ ymmärtävät, että Jeesus on Jumalan vastaus syntiongelmaamme.

Virittelytehtävät

❑Lapset kokoavat pareittain tai ryhmissä ristin muotoisen palapelin. (Katso liite nro 4.)

Havainnollistaminen

❑ Johdantona Raamatun opetukseen nukketeatteri, jossa Ella ja Aapo jälleen kohtaavat. Muutoin opetusta voi havainnollistaa flanelloilla.
❑ Valmista kartongista leikattu suuri sydän sekä lehdistä leikattuja kuvia: harrastuksista, kodista, kavereista, perheestä, lemmikeistä, tietokonepeleistä, musiikista, terveydestä...

Raamatun opetus

Johdanto: Nukketeatteri

Ella: Aapo! Aaa-poo! (Tulee paikalle huudellen Aapoa). Tää on tosi kurjaa. Aapoakaan ei ole näkynyt. Kaikkiko tässä ovat kadonneet. Mä oon niin yksinäinen.

Aapo: (Tulee paikalle omenaa syöden/omena kädessä). Onpas hyvää! Nam nam! Äitikin sanoo, että omena on terveellistä purtavaa. (Juttelee itsekseen). Hei kato Ella! Moi! Mitä kuuluu? Näytät surulliselta.

Ella: Mulla on ihan tylsää. Sua ei ole näkynyt ja kuulin just, että paras kaverini Venla muuttaa täältä pois. Mulla on jo nyt kauhea ikävä.

Aapo: No voi harmi. Mutta voittehan te Venlan kanssa soitella tai kirjoittaa toisillenne. Eikä sitä tiedä, vaikka hän tulisi täällä joskus käymään.

Ella: Ei se ole sama asia. Venla on kuitenkin niin kaukana. Hän löy-

tää nopeasti uusia ystäviä ja varmaan unohtaa mut. Ei hän muista sitten enää kirjoitella tai soitella.

Aapo: Mutta eikös hän ollut sun paras ystäväsi? Mikä se sellainen ystävä on, joka heti unohtaa toisen?

Ella: Niin... Mutta jos asuu kaukana toisesta, niin se ystävyys on erilaista. Se jotenkin muuttuu. Ei osaakaan enää edes puhua samoista asioista. Ja Venla saa varmasti sata kivempaa kaveria kuin minä...
Aapo: Oletkohan vähän mustasukkainen Venlasta?

Ella: Enkä ole! Ja mä en halua enää edes ajatella koko asiaa. Voi tää on niin kurjaa! Olen yksinäinen eikä kukaan ymmärrä mua (valittaa surullisena).

Aapo: Hei haloo! Mä oon sun kaverisi, enkä aio muuttaa minnekään. Ja mä tiedän, että sä oot niin hyvä tyyppi, että saat hetkessä uusia hyviä kavereita. Mä keksin, mikä tuohon sun ikävään voisi auttaa. Ootkos kuullut sellaista sanontaa, että "Omena päivässä pitää lääkärin loitolla"? Mennään meille hakemaan mehukkaat omenat. Ehkä meidän äiti vois leipoa meille omenapiirakkaa! Hänellä on tänään vapaapäivä.

Ella: Kuulostaa hyvältä. Mennään vaan. Ehkä tämä ikävä hellittää.

Lasten kanssa jutellen

Jumalalla on myös monenlaisia tunteita. Hän tuntee iloa, riemua, surua ja ikävää. Millaisessa tilanteessa Jumala voi tuntea ikävää? Ketä Hän ikävöi? -->Jumala ikävöi ihmistä, sinua ja minua. Hän on tehnyt meidät kauniiksi ja siitä Hän iloitsee. Mutta hän ikävöi meitä, meidän sydämiämme. Hän haluaa, että voisimme olla kokonaan Hänen omiaan ja elää lähellä Häntä.

Miten ihminen voi elää lähellä Jumalaa? --> Jumalan lähellä eläminen on ystävyyttä, seurustelua. Se on asioiden kertomista ja jakamista tärkeimmän henkilön kanssa. Tässä apuna meillä on rukous, toisten uskovien yhteys seurakunnassa (kerhot, kids action- illat, pyhäkoulut, eri toimintamuodot) ja Jumalan Sana Raamattu.

Sydämessä asuu kaikki tärkeät asiat. (Ota esiin kartonkisydän). Mitkä asiat ovat sinulle tärkeitä? -->Harrastukset, koti, perhe, kaverit, lemmikit, tietokonepelit, musiikki, terveys...? (Kiinnitä leikattuja kuvia sydämeen sitä mukaa kuin lapset niitä luettelevat. Asiat voi myös kirjoittaa sydämeen).

Miten Jeesus sitten mahtuu ihmisen sydämeen? --> Ihmisen pitää antaa Jeesukselle lupa tulla sydämeen. Jeesus osaa laittaa kaikki meille tärkeät asiat oikeaan järjestykseen sydämessä ja niin Hänellä on myös tilaa siellä asua.

Miten Hän on joutunut pois ihmisen sydämestä ja elämästä? --> Aluksi nimittäin oli mahtava tilanne siellä paratiisissa, kun Jumala oli luonut ihmisen. Heillä oli hyvät ja läheiset välit toistensa kanssa. Jumala jutteli ihmiselle ja ihminen Jumalalle. He olivat parhaat ystävät. Sitten tapahtui jotain, joka romutti koko upean kokonaisuuden.

Kertomus

(Havainnollistaen flanelloilla)
Adam ja Eeva nauttivat olostaan paratiisissa. He viihtyivät toistensa seurassa ja seurasivat mielenkiinnolla Jumalan luomien eläinten touhuja ympärillään. He iloitsivat vehreydestä ja kaikesta luonnon kauneudesta ympärillään. He tunsivat kielellään hedelmäpuiden kypsien hedelmien maun. Joka puolella vallitsi sopusointu ja rauha. Jumala huolehti Adamista ja Eevasta, Hän oli heidän kanssaan Eedenin puutarhassa. Jumala oli turvallinen Luoja, luotettava ja läheinen Isä näiden ensimmäisten ihmisten elämässä.

Eräänä päivänä Eeva oli kävelemässä puutarhassa. Hän pysähtyi hedelmäpuiden äärelle. "Hei Eeva!", kuului käheän sähisevä ääni jostain puiden lomasta. Eeva katseli ihmeissään ympärilleen. Ääni ei ollut tuttu. Se ei ollut Adamin eikä Jumalan ääni. "Ee-vaa!", kuului ääni huutelevan uudestaan. Nyt Eeva huomasi käärmeen puun juurella.

Käärme oli kavalin kaikista eläimistä, jotka Jumala oli maailmaan luonut. "Onko todella niin, että Jumala on sanonut: 'Te ette saa syödä mistään puutarhan puusta?'", käärme sihisi Eevalle.

Eeva hämmästyi käärmeen yhtäkkistä ilmaantumista ja yllättävää kysymystä. Eeva vastasi topakasti käärmeelle: "Kyllä me saamme syödä puutarhan puiden hedelmiä. Vain siitä puusta, joka on keskellä paratiisia, Jumala on sanonut: 'Älkää syökö sen hedelmiä, älkää edes koskeko niihin, ettette kuolisi.'" Käärme halusi jatkaa juttutuokiota Eevan kanssa. Eeva tunsi olonsa kiusaantuneeksi ja puutarhassa vallitsi painostava tunnelma. Käärme sanoi: "Vai kuolisi? Ette te kuole. Mutta Jumala tietää, että niin pian kuin te syötte siitä, teidän silmänne avautuvat ja teistä tulee Jumalan kaltaisia, niin, että tiedätte kaiken, sekä hyvän että pahan."

Eeva jäi miettimään käärmeen sanoja. "Vai että ihan Jumalan kaltaisia? Sehän olisi aika mukavaa ja varmasti hyvä asia. Vai olisiko?", Eeva mietti mielessään. "Puun hedelmät siis antavat viisautta..." Eeva ajatteli ja katseli arvioiden edessään olevaa puuta. Hän näki, että puun hedelmät olivat hyviä syödä ja se oli kaunis katsella. Puu oli houkutteleva, koska se antoi ymmärrystä. Niinpä Eeva otti siitä hedelmän ja söi.

Adam oli kuullut ääniä ja saapui paikalle. "Eeva, mitä täällä tapahtuu?" Adam kysyi ihmeissään. Eeva selosti nopeasti tapahtuneen ja oli hämillään Adamin kysymyksestä. "Ota sinäkin. Tämä on tosi hyvää", Eeva suostutteli Adamia ja ojensi hedelmää hänelle. Adam epäröi ja muisteli mielessään Jumalan sanoja. "Uskaltaisinko ottaa tarjottua hedelmää? Olisikohan se viisasta? Ei Eevalle näyttänyt käyvän kuinkaan, vaikka maistelikin kielletyn puun antia", ajatukset risteilivät Adamin mielessä.

Lopulta Adamkin otti hedelmän ja söi. Jotakin kummallista tapahtui. He huomasivat olevansa alasti. He eivät olleet sitä aiemmin huomanneet ja se tuntui heistä oudolta. Heitä hävetti. He sitoivat yhteen viikunanlehtiä ja kietoivat ne vyötärölleen. Adam ja Eeva katselivat noloina toisiaan. Ihan kuin he eivät olisi oikein tunteneet toisiaan. Ja sisällä kaihersi outo olo; kaikki ei ollutkaan enää niin kuin ennen. Rauha oli poissa, sydämessä oli levotonta. Pelotti.

Kun iltapäivä viileni, he kuulivat Jumalan kävelevän puutarhassa. Silloin Adam ja Eeva säikähtivät ja menivät Jumalaa piiloon puutarhan puiden sekaan. "Kuka se oli?", Eeva kysyi hädissään. "Ystävämme Jumala", Adam vastasi ääni väristen. Jumala huusi Adamia ja kysyi: "Adam! Missä sinä olet?" Adamin sydän pamppaili kiivaasti ja vapisten hän vastasi: "Minä kuulin sinun askeleesi puutarhassa. Minua pelotti, koska olen alasti ja siksi piilouduin." Jumala kysyi: "Kuka sinulle kertoi, että olet alasti? Oletko syönyt siitä puusta, josta minä kielsin sinua syömästä?" Adam vastasi: "Eeva minulle hedelmän antoi ja minäkin maistoin." Silloin Jumala sanoi Eevalle: "Mitä oletkaan tehnyt!". Eeva yritti puolustautua Jumalan edessä ja selitti: "Käärme minut houkutteli ja minä söin".

Jumala oli luomalleen käärmeelle vihainen ja kirosi tämän. Rangaistukseksi kavaluudestaan käärmeen oli madeltava vatsallaan. Jumala oli surullinen luomiensa ihmisten puolesta. Ihmiset olivat rikkoneet Luojaansa, Isäänsä vastaan. Kaikilla oli paha mieli. Sopusointuinen yhteys oli katkennut. Jumalan oli karkotettava ihminen pois paratiisista. Adam ja Eeva saivat rangaistuksensa tehdessään syntiä, rikkomalla Jumalan ohjeita vastaan. Synti tuli erottamaan ihmisen läheisestä yhteydestä Jumalaan.

Adam ja Eeva olivat epäonnistumisestaan ja virheestään huolimatta Jumalalle hyvin rakkaita. Jumala ei kokonaan hylännyt heitä. Hän piti heistä huolen, vaikka mukava elämä paratiisissa olikin nyt taakse jäänyttä. Taitava taivaan Isä valmisti Adamille ja Eevalle vaatteet nahasta, jotta heidän ei olisi tarvinnut kärsiä vilusta. Hän kulki heidän kanssaan, kun he jatkoivat elämää Edenin puutarhan ulkopuolella.

Yhteenveto ja sovellus

Jumala kuitenkin halusi takaisin sen alkuperäisen, sopusointuisen yhteyden ihmisen kanssa, koska ihminen oli ja on hänelle niin tärkeä ja rakas. Jumalalla on ikävä ihmistä, hänen sydäntään. Hänellä oli ikävä Aadamia ja Eevaa, Hänellä on ikävä sinua ja minua.

Jumalalla on ratkaisu tähän yhteyden ongelmaan. Synnistä, erosta Jumalasta, on aina seurauksena rangaistus. Raamattu opettaa meille, että synnin palkka on kuolema. Jumala ei kuitenkaan halunnut ihmisen kuolevan syntiongelmansa kanssa, vaan valmisti Adamille ja Eevalle ja meille kaikille mahdollisuuden elämään. Hän antoi oman Poikansa Jeesuksen syntyä maailmaan ja kerran kuolla meidän syntiemme rangaistuksena. Se oli Jumalalle riittävä hinta Adamin, Eevan, minun ja sinun syntien tähden. Jeesuksen sovintokuolema on ainoa Jumalalle kelpaava maksu tänäänkin, jolla rikkimennyt yhteys, ero Ystävästä, voidaan korjata.

Jumala on ratkaissut ongelman, Hän on tehnyt kaiken valmiiksi. Me kuulumme Adamin ja Eevan kanssa samaan sarjaan; olemme epäonnistuneet, tehneet syntiä. Myös meidän ja Jumalan välillä vallitsee rikkimennyt yhteys, ero. Jumala etsii meitä ja kysyy: "Missä olet?" Hän haluaa selvittää asiat kanssamme ja antaa meille uuden alun, antaa mahdollisuuden elämään. Hän tarjoaa sovintoa kanssamme. Jeesus on Jumalan vastaus meille. Meidän tehtävämme on vastata Jumalalle ja antaa Hänen antaa meille synnit anteeksi. Hän haluaa olla Ystävämme aina. Hän haluaa elää meitä lähellä ja vallata koko sydämemme.

Toimintaideoita

❑ Narukrusifiksin teko (Katso liite nro 5)

❑ Valmista pienistä riu'uista risti, joka on naulattu "nurjalta puolelta" ja naulan terävä pää jää pystyssä ristin keskelle. Lapset saavat kirjoittaa rukouksensa, mieltä painavat asiat tai tunnustaa syntinsä lapuille.(Lapsille on hyvä kertoa, ettei kukaan tule lukemaan näitä lappuja.) Nämä laput jokainen vuorollaan käy "naulitsemassa" tuohon ristiin. Lopuksi risti poltetaan nuotiopaikalla tai takassa yhdessä. Lapset saavat osoituksen, että synnit on anteeksi annettu, kaikki on sovitettu.

4. Isä, taitava yhteyden luoja

Tuhlaajapoikakertomus, Luuk. 15:11-24

Tavoitteet

Lapset

❑oppivat Jumalan ominaisuuksia: armollinen, isällinen, turvallinen

❑ ymmärtävät, että taivaan Isä rakastaa heitä ja haluaa luoda heihin yhteyden, olla lähellä heitä.

Virittelytehtävät

❑ "Isä ja poika" -sokkoleikki. Tehdään yhdessä iso piiri käsistä kiinni pitäen. Valitaan joukosta yksi lapsista isäksi, yksi pojaksi. Rekvisiittana isällä esim. Lierihattu, pojalla rikkinäinen T-paita. Isän ja pojan silmät sidotaan. Isä lähtee etsimään poikaa piirin keskeltä huudellen "Poika!". Poika vastaa huutoon: "Isä!". Leikki jatkuu, kunnes leikkijät löytävät toisensa. Voidaan leikkiä useampaan kertaan, että mahdollisimman moni halukas pääsee osallistumaan.

❑ Sormuksen piilotus -leikki. Huoneeseen on piilotettu etukäteen sormus (tai useampia sormuksia). Lapsista valitaan yksi tai useampi etsijä, jotka annettujen vihjeiden perusteella yrittävät löytää kätketyn korun. Vihjeinä voidaan sanoa, miltä korkeudelta sormus löytyy (onko se piilotettu silmän korkeudelle, käsivarren korkeudelle, polven korkeudelle vai varpaan tasolle). Vihjeinä voidaan sanoa myös "polttaa, polttaa", etsijöiden ollessa lähellä sormusta tai "viilenee, viilenee", jos etsijät lähtevät sormuksesta kauemmaksi.

Havainnollistaminen

❑ Havainnollistamismateriaalina eriväriisiä kankaita pöydän päälle laitettavaksi tai nukketeatterisermin päälle. Voidaan toteuttaa pöytäteatterina tai nukketeatterina. (Nukkejen valmistaminen, katso liite nro 2).

❑ Vihreä kangas: Tuhlaajapoika vielä kotona, yhteys isän kanssa.

❑ Musta jätesäkki: Poika lähtee kotoaan, yhteys katkeaa. Pojan väärien valintojen elämäntilanne; poika sikojen paimenena. Kertomuksen edetessä jätesäkkiä voi leikellä repaleiseksi.

❑ Violetti kangas: Poika päättää palata kotiin. Toivon näkökulma; poika haluaa pyytää anteeksi ja toivoo pääsevänsä isänsä taloon työntekijäksi.

❑ Valkoinen kangas: Isän ja pojan kohtaaminen. Anteeksiantaminen, uusi yhteys!

❑Opetus voidaan toteuttaa myös flanellojen avulla.

Raamatun opetus

Oletko joskus eksynyt? Millaiseen paikkaan? Miltä tuntuu olla eksyksissä? Tai oletko joskus kadottanut jotakin tai jonkun? Miltä se on tuntunut? Tällä raamattutunnilla puhutaan kadottamisesta ja löytämisestä.

(Vihreä kangas) Eräällä miehellä oli kaksi poikaa. Päivät isän kodissa kuluivat mukavasti. Vanhempi ja nuorempi touhusivat yhdessä, isän turvallisessa läsnäolossa. Kaikki asiat pojilla olivat hyvin; oli ruokaa ja vaatteita, isä huolehti heistä ja heidän tarpeistaan. Isä rakasti heitä molempia kovasti ja osoitti sen heille.

Eräänä päivänä nuorempi poika kuitenkin sanoi isälleen: "Isä anna minulle osuuteni omaisuudestasi." Vanhempi poika kalpeni kuullessaan tämän. Maan tapojen mukaan vanhempi poika oli perillinen, hän sai osuutensa isän omaisuudesta tämän kuoltua. Mutta nythän isä oli elossa. "Mikä hurja loukkaus isää ja koko sukua kohtaan. Miten moukkamaisesti nuorempi veli käyttäytyi. Eikö hänellä ole mitään tapoja?", vanhempi veli mietti kiukkuisena ja surullisena mielessään.

Vaikka isän ei olisi tarvinnut, rakkaudesta poikaansa hän teki niin kuin nuorempi poika oli pyytänyt. Hän jakoi omaisuutensa poikien kesken. Pian nuorempi poika kokosi kaikki tavaransa ja varansa ja päätti lähteä isänsä kodista kokeilemaan elämää omin neuvoin. Hän halusi kokeilla kaikenlaisia huvituksia elämässään, mistä isän kodissa oli puhuttu varottavaan sävyyn ja isä oli opastanut poikiaan välttämään tällaista elämää ja seuraa. Nyt poika vähät välitti isänsä neuvoista ja ylpeili omalla erinomaisuudellaan, viisaudellaan ja elämänkokemuksellaan. Olihan hänellä ympärillään paljon ystäviä, meininkiä ja juhlaa.

(Musta jätesäkki) Omat neuvot olivat aika laihanlaiset: hetkessä poika oli tuhlannut kaiken, mitä omisti. Ystäviksi kutsumansa ihmiset haihtuivat kuin tuuleen ja poika oli täysin yksin. Ei ollut enää varaa järjestää juhlia. Ei ollut edes syötävää. Poika päätti hakeutua töihin ja eräällä tilalla tarvittiin sikojen hoitajaa. Nälissään poika ryhtyi työhön. Jopa sikojen syömät palkokasvit näyttivät hänestä herkullisilta. Hänkin olisi tahtonut niitä, mutta hänelle ei niitä annettu. Poika oli elämässään umpikujassa. Pian hän kuolisi nälkään täällä vieraassa maassa kaukana kotoaan. Kukaan ei varmaan muistaisi häntä, eikä kaipaisi häntä. Ja miksi kaipaisikaan? Hän oli käytöksellään ollut töykeä, loukannut isäänsä ja perhettänsä. Hän oli tehnyt väärin.

Pojan rintaa kuristi. Hän muisti elämänsä isän kodissa. Siellä oli riittävästi ruokaa, lämpöä, puhtaat vaatteet. Siellä oli hyvä olla. Isän rakkaus ympäröi joka puolelta. Mutta nyt hän oli kuin vääristynyt

kuva kaikesta siitä. Olisi todella noloa palata takaisin. Minne muuallekaan hän voisi mennä? Mielessään poika mietti kaikki vaihtoehdot. Hän päätti palata takaisin kotiin.

(Violetti kangas) Poika lähti kulkemaan kohti kotia pää riipuksissa, likaiset ja repaleiset vaatteet päällään. Haju, joka pesemättömästä sikojen hoitajasta lähti ei houkutellut ketään lähelle. Matkalla hän harjoitteli katumuspuhettaan ja oli varma, että melkoinen kuritus ja läksytys odottaisi perillä kotona. Hän ei ansaitsisi, että häntä edes pojaksi kutsuttaisi. Jospa hän pääsisi edes isänsä tiluksille töihin, palkkalaiseksi.

Kun poika vielä oli kaukana, isä näki hänet. Isä etsi katseellaan poikaa, kurotteli kaulaansa ja toivoi, että saisi vielä joskus nähdä rakkaan lapsensa. Kun pojan hahmo tuli tiellä näkyviin, isän ilolla ei ollut rajoja. Hän uskalsi menettää kaupungin ja suvun ihmisten edessä arvokkuutensa, juosta läpi kaupungin omaa poikaansa vastaan. Hän ei välittänyt ivasta eikä arvostelusta. Rakkaus hänen sydämessään painoi enemmän kuin mikään muu asia. Hänen poikansa oli tulossa! (Siihen aikaan vanhat miehet eivät koskaan juosseet. Pojat ja lapset saivat juosta, mutta kävely oli merkki arvokkuudesta ja asemasta).

Mitä isä teki kohdatessaan resuisen, epäonnistuneen poikansa? (Valkoinen kangas) Isä ei tyytynyt vain kohteliaasti kättelemään poikaansa tai olemaan virallinen. Hän kaappasi likaisen kotiinpalaajan reiluun halaukseen. Tuossa halauksessa oli turvallista tehdä elämänsä tunnustus ja sen poika tekikin: "Isä, minä olen tehnyt väärin. Olen tehnyt syntiä Jumalaa ja sinua vastaan. En ole sen arvoinen, että sanoisit minua enää pojaksesi."

Isällä ei ollut tarvetta syyllistää poikaa enempää. Hänen katseessaan ei näkynyt jälkeäkään vihasta. Koko isän olemus oli täynnä rakkautta ja anteeksiantamusta. "Hakekaa pian tänne talon parhaat vaatteet, pistäkää sormus hänen sormeensa ja kengät hänen jalkaansa. (Kengät = merkki asemasta. Orjat eivät käyttäneet kenkiä). Valmistakaa herkkuruokia. Nyt pidämme ilojuhlat ja syömme hyvin! On syytä juhlaan."

Isä antoi pojalleen sormuksen. Sormus oli siihen aikaan enemmän kuin vain lahja, kaunis koru tai muistoesine. Se kertoi vallasta, joka ihmiselle oli uskottu. Sormuksen kantaja edusti sen antajaa, puhui antajan puolesta. Sormukseksen kantaja saattoi hoitaa liikeasioita sen antajan nimissä.

Yhteenveto ja sovellus

Poika katkaisi tieten tahtoen yhteyden isäänsä. Hän ikään kuin toivotti isälleen kuolemaa pyytäessään tämän eläessään osuuttaan

perinnöstä. Hän käyttäytyi hyvin sopimattomalla tavalla ja häpäisi näin isänsä. Hänellä ei ollut mitään syytä tämän jälkeen odottaa, että yhteys jotenkin korjaantuisi tai että isä osoittaisi häntä ja hänen elämäänsä kohtaan kiinnostusta. Katkaistessaan suhteen isään pojan oli pärjättävä omillaan. Ja sitä hän kovasti ylpeydessään halusi yrittääkin. Hänen yrityksensä epäonnistui. Hänen oli mietittävä elämäänsä uudelleen. Hänen oli tunnustettava epäonnistumisensa, virheensä. Hänellä oli kova paikka edessä: anteeksipyytäminen isältä.

Isä osasi rakentaa yhteyden. Hän pani peliin koko elämänsä, kunniansa, maineensa. Hän oli valmis saamaan yhtä tylyn kohtelun pojaltaan kuin aikaisemminkin. Mutta hän otti riskin. Hän halusi yrittää, rakkaus vaati häntä siihen.

Taivaan Isä on tämä kertomuksen isä, jolla on sydän täynnä rakkautta meitä kohtaan. Me osaamme olla kurjia, tehdä väärin, tehdä syntiä Häntä vastaan ja lähimmäisiämme kohtaan. Me osaamme ja olemme monesti tehneetkin. Me olemme kuin tuo haiseva sikojen hoitaja repaleisissa vaatteissa matkalla kotiin. Tukka takussa, vailla ystäviä sydämemme kaipaa vain ja ainoastaan tuota isän kohtaamista. Me tarvitsemme isän halauksen. Me tarvitsemme saada pahat tekomme anteeksi, saada rauhan sydämeemme. Ja taivaan Isä on Mestari rakentamaan yhteyden uudelleen. Hän on valmis antamaan anteeksi, tulemaan meitä vastaan, ottamaan meidät jälleen lapsekseen ja yhteyteensä. Hän haluaa antaa meille "sormuksen", Pyhän Henkensä, merkiksi siitä, että kuulumme Hänelle. Taitava taivaan Isä haluaa elää lähellä meitä, osoittaa meille joka päivä, kuinka tärkeitä ja rakkaita olemme Hänelle.

Toimintaideoita

❑ Sormuksen (tai kaulakorun) valmistaminen esim. Puuhelmistä ja nahkanauhasta.
❑ Leikitään yhdessä "Lankakerää". Muodostetaan leiriläisistä ja ohjaajista pitkä lanka pitämällä käsistä kiinni. Joku valitaan langan pääksi, joka lähtee kiertämään jonon viimeisenä olevan ympäri. Lankakerästä voi tulla siisti kerä tai solmuinen kerä, miten leikkijät tahtovat. Lopuksi kaikki ovat tiiviissä kerässä lähellä toisiaan. Tämä on kuin suuri taivaan Isän halaus!
❑ Lopuksi voidaan tehdä yhteinen sisaruspiiri ja rukoilla raamattutunnin teeman mukaisesti.

5. Rukous, taitavasti toimivaa viestintää

Pietari pelastuu vankilasta Apt. 12:1-17

Tavoitteet

Lapset

- ❑ oppivat, että rukous toimii, rukouksessa on suuri voima
- ❑ ymmärtävät, että rukous on vuorovaikutusta: taivaan Isä haluaa kuulla meistä ja puhua meille

Virittelytehtävät

❑ Kolikkoviesti. Leikkijät jaetaan 10-15 hengen joukkueisiin. Joukkueet muodostavat käsistä kiinni pitäen jonon. Leikinjohtaja heittää kolikkoa (esim. 1 euro) ilmaan ja ottaa kämmenelleen sen kiinni. Jos kolikon kuvapuolelle jää näkyviin ykkönen, jonon ensimmäinen saa laittaa viestin liikkeelle puristaen jonon seuraavana olevaa kädestä. Kun jonon viimeinen saa "viestin", hän juoksee jonon ensimmäiseksi. Väärän viestin lähettänyt (jonon ensimmäisenä ollut on katsonut kolikosta väärän puolen ja puristanut sitten seuraavaa kädestä) joukkue joutuu vaihtamaan ensimmäisenä olleen jonon viimeiseksi. Viestin voittaa se joukkue, jonka kaikki leikkijät ovat olleet ensimmäisinä ja saaneet laittaa oikean viestin matkaan.

❑ Rukoilijat ja rakentajat -leikki. Maahan tai lattiaan merkitään viiva. Leikkijät asettuvat viivalle ja heidät jaetaan summittain kahteen ryhmään, rukoilijoihin ja rakentajiin. Leikinjohtaja seisoo viivan päässä. Kun leikinjohtaja huutaa "Rukoilijat!", rukoilijoiksi nimetyt leikkijät lähtevät juoksemaan viivan oikealle puolelle (leikinjohtajasta katsottuna) ja rakentajat yrittävät ottaa heitä kiinni. Kun leikinjohtaja huutaa "Rakentajat!", rakentajiksi nimetyt juoksevat karkuun viivan vasemmalle puolelle ja rukoilijat yrittävät ottaa heitä kiinni. Kiinni saadut siirtyvät siihen ryhmään, kumman ryhmän edustaja on saanut heidät kiinni.

Jos tilaa on vähän, leikki voidaan toteuttaa valitsemalla leikkiin vapaaehtoisia, molempiin joukkueisiin esim. 5-8 leikkijää. Muut seuraavat sivusta ja kannustavat.

Havainnollistaminen

❑ Opettaja kertoo Raamatunkertomuksen Pietariksi pukeutuneena, Pietarin näkökulmasta.
❑ Voidaan havainnollistaa myös flanelloilla

Raamatun opetus

Johdanto

Edellisellä Raamattutunnilla puhuimme isän ja pojan kohtaamisesta. Isä ja poika keskustelivat keskenään, he kertoivat toisilleen tunteistaan ja vaikeistakin asioista; poika kertoi epäonnistumisestaan. Samalla tavalla taivaallinen Isä haluaa, että Hänen ja meidän välillä toimii keskusteluyhteys, rukouksen yhteys. Jumala on kiinnostunut meistä. Hän haluaa kuulla, mitä meille kuuluu, millaisia tunteita koemme sisällämme, onko meillä kaikki hyvin. Jumala haluaa myös itse puhua meille. Onkin tärkeä ja hieno taito osata kuulla taivaan Isän ääni.

Rukous on viestintää. Jumala on sen suunnitellut taitavasti toimimaan ihmisen ja itsensä välillä. Ihan niin kuin voit kaverillesi naputella puhelimella tekstiviestin ja saadessaan sen hän vastaa sinulle. Siitä tiedät, että viesti on mennyt perille. Se on vuorovaikutusta. Jumala on suunnitellut, että myös rukous on vuorovaikutusta. Ei niin, että vain me ihmiset puhumme Jumalalle, vaan että myös me kuulemme, mitä Hänellä on sanottavana meille.

Rukouksessa tarvitaan siis suuta, korvia ja sydäntä. On tärkeää osata kuunnella, mitä taivaan Isällä on sanottavaa meille – ihan niin kuin virittelyleikissä "Rukoilijat ja rakentajat" täytyi kuunnella tarkkaan leikinjohtajan käskyjä.

Kertomus

(Pietarin näkökulmasta)
"Voitteko kuvitella, mitä vähän aikaa sitten tapahtui? Minusta ja monesta muustakin se oli täysin käsittämätöntä, suoranainen ihme. Mutta silti totta. Haluan kertoa siitä teille, sillä on Jumalan ihme, että olen hengissä kaiken jälkeen.

Kuningas Herodes nimittäin oli hyvin vihainen siitä, että uskovien määrä lisääntyi jatkuvasti. Yhä uudet ihmiset lähellä ja vähän kauempanakin saivat kuulla Jeesuksesta; Hänen elämästään ja kuolemastaan sekä tietenkin ylösnousemuksestaan. Jeesukseen uskovat saivat yhä lisää rohkeutta puhua Herrastaan ja elää Hänen ominaan. Kaikille se ei kuitenkaan ollut mieleen. Juutalaisten johtajat nyrpistelivät nenäänsä ja olivat suorastaan iloisia, kun kuningas Herodes antoi ottaa seurakunnan jäseniä kiinni ja kohdella heitä väkivaltaisesti.

Nähdessään, että moinen toiminta oli juutalaisten johtajien mieleen, hän sitten pidätti minutkin. Jouduin vankilaan. Taisin olla kuin mikäkin vaarallinen henkilö, sillä minua asetettiin vartioimaan kuusitoista vartijaa, neljän miehen ryhminä. Herodeksen ajatukset minua kohtaan eivät olleet kovin kauniit; tulossa olevan pääsiäisjuhlan jälkeen edessä oli oikeudenkäynti ja omat maanmieheni saisivat tuomita minut tahtonsa mukaan.

Tilanne oli enemmän kuin hankala. Se oli suorastaan pelottava. En voinut tehdä asialle juuri mitään. Viruin kostean kylmässä vankihuoneessani ja yölläkin nukuin kahden vartijan välissä, kaksinkertaisissa kahleissa. Portin toisella puolella oli myös vartijoita. Ainut ja tietenkin paras lohtu sillä hetkellä oli, että sain sisimmässäni kertoa Jumalalle olostani. En pystynyt rukoilemaan ääneen, mutta sydämessäni kerroin Jumalalle tunteistani, pelostani ja epätoivoisesta tilanteesta. Pyysin Jumalaa auttamaan minua. Tiesin myös, että muutkin ihmiset rukoilivat kanssani; seurakunnan jäsenet rukoilivat koko ajan puolestani. Lakkaamatta he huusivat Jumalan puoleen.

Seuraavana päivänä oli siis tiedossa oikeudenkäynti. Yö kului vankihuoneessa tiukassa vartioinnissa. Yhtäkkiä selli tuli aivan valoisaksi ja viereeni ilmestyi enkeli. Enkeli töytäisi minua kylkeen ja sanoi: "Herää ja nouse nopeasti!" Silloin kaksinkertaiset kahleet irtosivat ranteistani ja jaloistani. Enkeli sanoi minulle: "Pue päällesi ja laita sandaalit jalkaasi!" Minä tottelin ohjeita. "Ota vielä viittasikin mukaasi ja tule perässäni", enkeli kehotti.

Lähdin seuraamaan enkeliä. Astuimme ulos vankihuoneesta. Se tuntui käsittämättömältä. Luulin, että se kaikki on unta tai että näen jonkun näyn. Enkeli johti kulkuamme ja tulimme ensimmäisen vartijaryhmän luo. Kävelimme heidän ohi, samoin toisen vartioryhmän. Vartijat eivät tehneet elettäkään estääkseen kulkuamme. Ihan kuin he olisivat halvaantuneet paikoilleen. Saavuimme rautaportille, joka johti kaupungille. Portti avautui itsestään. Lähdin kulkemaan enkelin matkassa kujaa pitkin. Yhtäkkiä enkeli oli poissa.

Vasta silloin ymmärsin, mitä oli tapahtunut. Tämä ei ollutkaan unta, vaan täyttä totta! Jumala oli kuullut minun ja seurakunnan rukoukset. Hän oli vastannut mitä ihmeellisimmällä tavalla. Henkeni oli säästynyt, olin pelastunut. Mikään vartijoiden ryhmä tai kahleet eivät pystyneet pidättelemään minua, sillä Jumala itse puuttui asioihin. Hänellä on kaikki valta niin taivaassa kuin maan päälläkin. Mahtavaa!

Lähdin siltä seisomalta tapaamaan ystäviäni, seurakunnan jäseniä. Menin erään Marian talolle ja siellä oli parasta aikaa paljon väkeä koolla rukoilemassa. He pyysivät Jumalaa auttamaan minua. Koputin varovasti ovelle. Rode-niminen apulainen tuli katsomaan, kuka siellä mahtoi olla. Hän tunnisti ääneni ja lähti saman tien sisälle in-

nosta hihkuen. "Se on Pietari! Se on Pietari!", Rode huudahteli iloisena. Siinä ilon valtaamana hän unohti avata oven ja minä kuuntelin ulkosalla sisältä kantautuvia ääniä. Joku käski Roden olla hiljaa; sisällä olijat eivät uskoneet hänen puheitaan. Mutta Rode ei välittänyt muiden vastaan väittämisistä, vaan yritti vakuuttaa muille minun seisovan ulkona.

Koputin uudelleen. Lopulta minulle avattiin ovi. Olipa mukava päästä sisälle lämpimään. Marian talossa ollut seurakunnan väki ei voinut uskoa silmiä. He olivat todella hämmästyneitä. He olivat rukoilleet Jumalaa auttamaan minua, mutta näytti siltä, että Jumala oli yllättänyt vastauksellaan heidät täysin. Jumala oli antanut minulle ja heille enemmän kuin osasimme edes pyytää tai toivoa. Kaikki olivat riemuissaan Jumalan ihmeellisestä avusta ja meteli talossa yltyi.

Pyysin hiljaisuutta ja sain kerrottua ystävilleni yön tapahtumista, enkelin ilmestymisestä ja vapautumisestani. Kun he kuulivat sen kaiken he kiittivät sydämensä pohjasta Jumalaa, ylistivät Kaikkivaltiasta, suurta Jumalaa. Minä lähdin talosta ja etsiydyin turvallisempaan paikkaan."

Uskomatonta! Jumala voi ja haluaa yllättää meidät. Rukouksessa on todella suuri voima, suurempi kuin usein käsitämmekään. Jumala kuulee rukouksemme. Hän myös vastaa ihan omalla tavallaan meille. Se on Hänen puhettaan meille. Saamme oppia saadessamme rukousvastauksia; aina ei nimittäin tule sellaista vastausta, jota olemme pyytäneet. Mutta se ei vähennä rukouksen voimaa tai Jumalan mahdollisuuksia. Hän on edelleen Kaikkivaltias ja suuri!

Lasten kanssa jutellen

Miten me voimme kuulla Jumalan äänen? Missä sen voi kuulla?
--> Raamattu on Jumalan puhetta meille. Voimme Raamatusta lukea Jumalan ajatuksista ja ohjeista ihmisille. Jumala puhuu myös rukouksessa. Se voi olla"hiljaista puhetta", jota ei tavallisilla korvilla kuule, mutta sydän ymmärtää sen. Jumalan puhe vaikuttaa sydämessämme rauhan tunteena ja myös hyvinä Raamatun mukaisina ajatuksina.

Jumala puhuu rukoushetkessä myös toisten uskovien kautta, kun ihmiset kokoontuvat seurakunnassa tai pienissä ryhmissä yhdessä rukoilemaan. Ihmiset voivat saada erityisiä ilmoituksia Jumalalta, profetioita, joita he kertovat.

Jumalan puhetta on myös ympärillämme oleva luomakunta. Olemme tällä leirillä puhuneet, kuinka taitavasti Jumala on kaiken luonut. Hän puhuu meille sen kautta; todistaa itsestään ja olemassaolostaan meille.

Toimintaideoita

❑ Lapset jaetaan pieniin ryhmiin, yksi ohjaaja kunkin ryhmän vetäjäksi. Ryhmissä rukoillaan yhdessä lasten esiin nostamien asioiden puolesta. Ryhmät voivat kokoontua ulkona tai majoituskämpissä, niin jokainen ryhmä saa rukous- ja keskittymisrauhan paremmin.

❑ Opetustilaan rakennetaan alttari: pöytä, jossa on valkoinen liina, yksi (tai useampia) kynttilöitä, Raamattu (mielellään lastenraamattu/kuvaraamattu) avoimena, iso kuva rukoilevasta ihmisestä tai rukoustilanteesta, kukkia. Lapset kirjoittavat oman rukouksensa pienelle lapulle, ilman nimeä. Laput kerätään ja alttarin ääressä ohjaajat (ja mahdollisuuksien mukaan lapset itse) rukoilevat lapuille kirjoitettujen aiheiden puolesta.

6. Taitava taivaan Isä ansaitsee ylistyksen

Ps. 117, 118:1, 150

Tavoitteet
Lapset
❑ oppivat, mitä ja millaista ylistäminen voi olla
❑ ymmärtävät, että palvelemalla muita palvelen ja ylistän Jumalaa.

Virittelytehtävät

❑ Tehdään kuvakollaaseja ryhmissä leikaten lehdistä kuvia, jotka kertovat, mistä asioista/tilanteista voimme kiittää Jumalaa
❑ Valmistetaan leirillä (jo etukäteen) soittimia kierrätysmateriaalista (katso Liite 3). Omilla soittimilla soittaen ylistyshetki.

Havainnollistaminen

❑ Opetus havainnollistetaan nukketeatterina. Ella, Aapo ja Vihtorivaari tapaavat jälleen.

Raamatun opetus

(Ella ja Aapo tulevat paikalle yhdessä.)
Ella: Hei, mitähän hauskaa sitä tänään tehtäisiin?

Aapo: Me voitais tehdä vaikka päivän hyvä työ.

Ella: Siis mikä? Mikä se "päivän hyvä työ" oikein on?

Aapo: Mä olin keväällä mukana partiossa ja eräällä partiokerralla puhuimme toisten auttamisesta. Sitten saimme tehtäväksi seuraavaan kokoontumiseen mennessä tehdä joka päivä jonkun hyvän työn. Se oli sellainen päivän hyvä työ.

Ella: No mitä kaikkea sä sitten teit?

Aapo: Mä autoin äitiä roskisten viennissä ja siivosin huoneeni. Yhtenä päivänä olin isän mukana mökillä kasaamassa saunalle poltto-

puita. Sitten äiti keksi, että voisin laittaa kortin mummolle. Niinpä mä piirsin meidän mummolle kortin ja toivottelin hyvää kevättä ja vointia. Mummo sai sen kortin ja oli ilahtunut siitä tosi paljon.

Ella: Sulla varmaan oli tosi tyytyväisiä ihmisiä ympärillä sen viikon aikana, kun olit niin avulias.

Aapo: Niin. Eikä ne "hyvät työt" olleet ollenkaan rankkoja. Pienillä asioilla voi saada itselleenkin paljon iloa.

Ella: Hei, mennään tapaamaan Vihtori-vaaria. Hän varmaan ilahtuu, kun vierailemme hänen luonaan. Ja jos hän tarvitsee apua, niin mäkin pääsen osallistumaan hyviin töihin.

Aapo: Joo mennään vaan! Enpä ole nähnytkään Vihtoria aikoihin.

(Ella ja Aapo lähtevät ja tapaavat Vihtori-vaarin pihallaan.)
Vihtori: Hei Ella ja Aapo! Mitäpä teille tänään kuuluu? Onko seikkailuja tiedossa?

Aapo: Terve vaan! Ei tässä sen kummempia. Tulimme tervehtimään sinua.

Vihtori: Tervetuloa! Minulla on tässä siivouspäivä meneillään.

Ella: Voitaisko me Aapon kanssa jotenkin auttaa sinua?

Vihtori: No kyllähän se sopii. Tuolla olisi mattoja puisteltaviksi. Siitä olisi minulle paljon apua.
Ella: Selvä juttu.
(Ella ja Aapo rupeavat puistelemaan mattoja. Rekvisiitaksi voi paperista valmistaa mattoja, kiinnitetään esim. teipillä Ellan ja Aapon käsiin.)

Vihtori: Kyllä yhdessä tehden työt sujuvat nopeasti. Kiitos teille kovasti, kun autoitte minua.

Ella: Eipä kestä. Tästä tuli hyvä mieli itsellekin.

Vihtori: Se on kuulkaa lapset sellainen juttu, että kun ilon ja hyvän mielen pistää kiertämään, siitä saa itse usein kaikkein eniten. Ja taivaan Isäkin ilahtuu, kun osaamme auttaa ja palvella toisiamme. Se on taivaan Isän ylistämistä, kun palvelemme muita.

Aapo: Jaa-a. Mitä se ylistäminen oikein tarkoittaa?

Vihtori: Se tarkoittaa sitä, että ihminen antaa kiitoksen ja kunnian taivaan Isälle kaikesta Hänen hyvyydestään ja siitä mitä Hän on

tehnyt. Taivaan Isä ansaitsee sen, että me ylistämme Häntä. Hän on niin mahtava Jumala.

Ella: No millaisista asioista taivaan Isää voisi sitten kiittää?

Aapo: Mä keksin! Ainakin ruuasta voi kiittää.

Vihtori: Kyllä.

Ella: Entäs kavereista. Voiko niistä kiittää taivaan Isää?

Vihtori: Voipa hyvinkin. Sitten Häntä voi kiittää huolenpidosta, kodista, terveydestä. Ja kaikesta, mitä Hän on luonut ympärillemme; meristä ja järvistä, kukista ja puista, tuulesta, auringosta ja sateesta.

Aapo: Ja hei! Meistä itsestämmekin voisi varmaan kiittää taivaan Isää.

Vihtori: Aivan totta. Siitähän me eräänä päivänä juttelimmekin. Taivaan Isä on luonut meidät ja siitä voimme kiittää Häntä. Jumala todella ilahtuu kuullessaan meidän kiitoksemme ja ylistyksemme.

Aapo: Kuullessaan tai nähdessään, eikö vain. Taisit äsken sanoa, että taivaan Isä ilahtuu myös siitä, kun autamme toisiamme.

Vihtori: Olet oikeassa. Taivaan Isää voi ylistää niin monella tavalla.

Ella: Kerro miten!

Vihtori: Tuo auttaminen ja palveleminen on yksi tapa. Toiset tykkäävät laulaa tai soittaa Jumalalle. Jotkut ylistävät taivaan Isää tanssien, toiset rukoillen. Jotkut osaavat piirtää tai maalata ja he voivat sillä tavalla antaa kunnian ja ylistyksen taivaan Isälle. Tapoja on hyvin monia, ihan kuin meitä ihmisiäkin on monenlaisia ja meillä on erilaisia taitoja ja tyylejä tehdä asioita. Taivaan Isä ilahtuu nähdessään sydämemme, joka haluaa kiittää Häntä. Puhdas sydän onkin paras ylistys Jumalalle.

Aapo: Voinkohan mä ylistää taivaan Isää vaikka potkimalla jalista tai hyppimällä?

Vihtori: Miksipä ei?

Aapo: No mitä tässä enää aikailemaan. Mä ainakin lähden heti pelailemaan ja kiittämään taitavaa taivaan Isää.

Ella: Odota vähän. Mä haluan tulla mukaan. Kyllä jalkapallo sopii tytöillekin.

Vihtori: Ilman muuta. Hauskaa pelihetkeä! Poiketkaahan taas käymään, kun ehditte.

Ella: Totta kai tullaan! Heippa tällä kertaa!

Yhteenveto ja sovellus

Lasten kanssa jutellen (kertauskysymyksiä nukketeatterin pohjalta):
Mitä ylistäminen tarkoittaa? Miten sinä ja minä voimme ylistää taivaan Isää? Miksi ihmiset ylistävät Jumalaa?

Jumalaa ylistetään Hänen suurista teoistaan, mutta myös sen vuoksi, kuka Hän on. Kuka ja millainen taivaan Isä on? --> Hän on Luoja, Auttaja, syntien Anteeksiantaja, Isä, Ystävämme... Meillä on etuoikeus kiittää ja ylistää näin mahtavaa ja taitavaa taivaan Isää!

Luetaan yhdessä Raamatusta Ps. 117-118:1.

Toimintaideoita

❑ Ryhmissä auttaen ja palvellen esim. Puunkannossa saunalle, roskien keräämisessä, keittiöapulaisina (perunoita kuorien, tiskaten, pöytiä pyyhkien), yhteisten tilojen siivouksessa (mattoja puistellen jne.)
❑ Kiitoskukat. Leiriläiset saavat askarrella liitteellä (liite nro 7) olevan mallin mukaisen kukan. Kukan keskelle jokainen kirjoittaa asian tai aiheen, josta haluaa kiittää ja ylistää taivaan Isää. Musiikin soidessa leiriläiset käyvät vuorollaan laittamassa oman kukkansa vesiastiaan (laakea astia tai useampia pieniä kulhoja, joissa on vettä, niin että kaikkien leiriläisten kukat mahtuvat kellumaan astioihin). Vettyessään kukka aukaisee lehtensä ja kiitokset ikään kuin "kohoavat" taivaan Isälle.

”Luovat taitajat” - toimintarastit

Raamatun opetustuokioissa on kerrottu taitavasta taivaan Isästä, Hänen luomistyöstään ja ongelmanratkaisutaidoistaan. Toimintarasteilla lapset pääsevät nyt itse ”luomaan”, kokeilemaan taitojaan, osallistumaan ja testaamaan ongelmanratkaisukykyjään. Rastit on tarkoitus käydä läpi ryhmittäin samalla hioen ryhmässä toimimistaitoja.

Rasti 1. Maskieläimiä

❑ Yhden leiriohjaajan sekä oman ryhmäläisten maskeeraaminen kasvoväreillä eläimiksi. Ryhmälle arvotaan eläin (se voi olla esim. possu, seepra, tiikeri, karhu, hiiri, kirahvi) ja koko edustaa samaa eläinlajia.
❑ Rastien lopuksi tuomaristo valitsee maskeeratuista ohjaajista parhaimman näköisen eläimen. Tuomaristoon valitaan 6-8 leiriläistä ja he saavat antaa kullekin ohjaajalle pistemäärän 1-3. Eniten pisteitä saanut voittaa ja ohjaajan maskeerannut ryhmä palkitaan.

Rasti 2. Laivan upotus

❑ Ryhmä pelaa ohjaajaa vastaan ”Laivan upotus” - peliä. Ryhmä piirtää yhdessä laivat omalle paperilleen ja suunnittelevat pelistrategiansa yhdessä etsien ohjaajan piilottamia laivoja.

Rasti 3. Aarrejahti

❑ Rastilla on 5-6 tyhjää limsapulloa, joiden sisälle on piilotettu pala aarrekartasta. Pullot ovat rivissä laudan tai kiven päällä ja ryhmäläiset yrittävät palloilla pudottaa pullot alas ja näin saada kartanpalat itselleen. Paloista kootaan yhdessä kartta, jonka perusteella aarretta lähdetään etsimään. Aarteena kätkössä voi olla esim. lakut kaikille.

Rasti 4. Kaarnalaivat

❑ Ryhmäläiset vuolevat kukin itselleen kaarnalaivan (materiaali on hyvä olla valmiiksi tarjolla). Tämä rasti on hyvä toteuttaa rannan lähettyvillä, jotta laivoja päästään testaamaan aidoissa olosuhteissa. Laivojen koeuiton jälkeen pidetään puhalluskilpailu, jossa omaa laivaa yritetään saada puhaltamalla mahdollisimman pitkälle. Kullakin ryhmäläisellä on 3-5 puhallusta ja matka mitataan. Ryhmäläisten yhteistulos puhallusmatkasta kirjataan ylös. Pisimmälle puhaltanut ryhmä palkitaan lopuksi.

Rasti 5. Välipala

❑ Ryhmäläiset valmistavat itselleen välipalan/lounaan tekemällä lämpimiä voileipiä tai pikkupizzoja (pizzataikina valmiiksi tehtynä). Jokainen saa täyttää leipänsä/pizzansa mieleisillään täytteillä, joita rastille on varattu (täytteinä esim. paistettua jauhelihaa, kinkkua, herkkusieniä, oliiveja, tomaattia, tonnikalaa, ananasta...).

Rasti 6. Krokettirata

❑ Ryhmäläiset kiertävät krokettiradan joukkueena. Jokainen lyö vuorollaan 1-2 lyöntiä peräkkäin. Lyöntimäärä kirjataan ylös. Vähimmillä lyönneillä selvinnyt ryhmä palkitaan.

Liite 1

Aapo

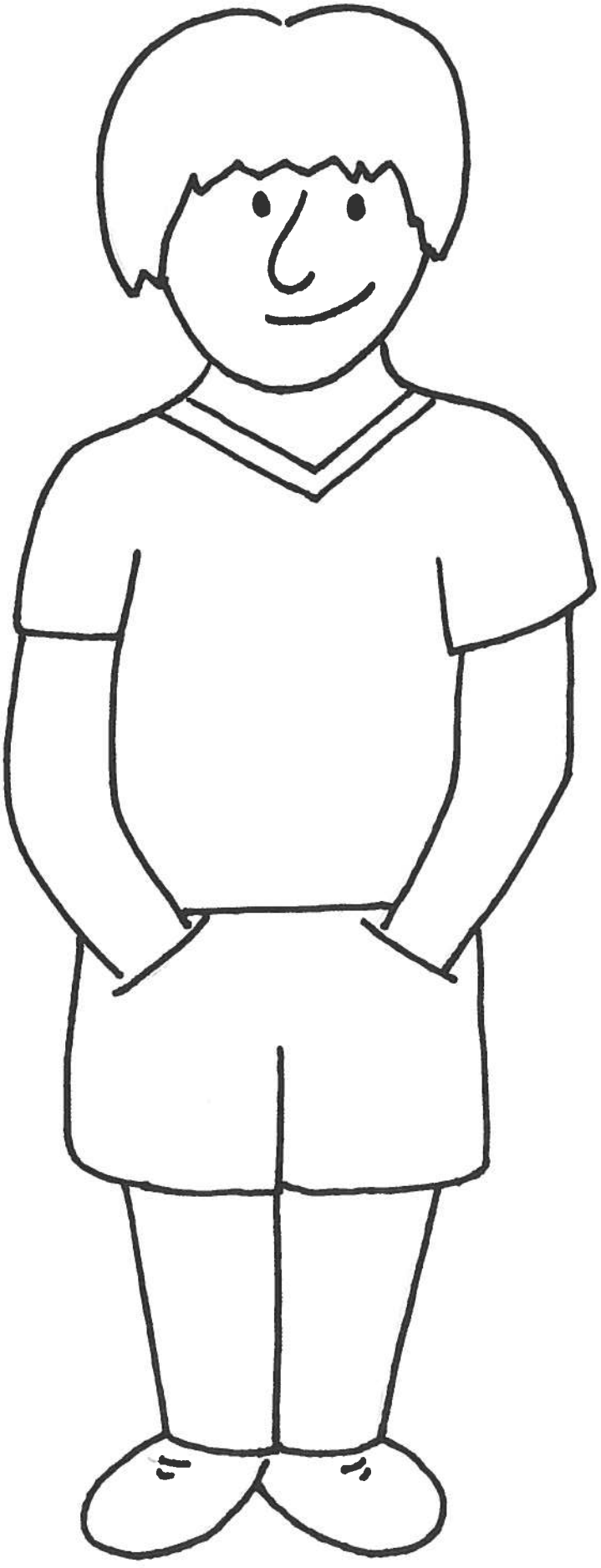

Ella

Liite 1

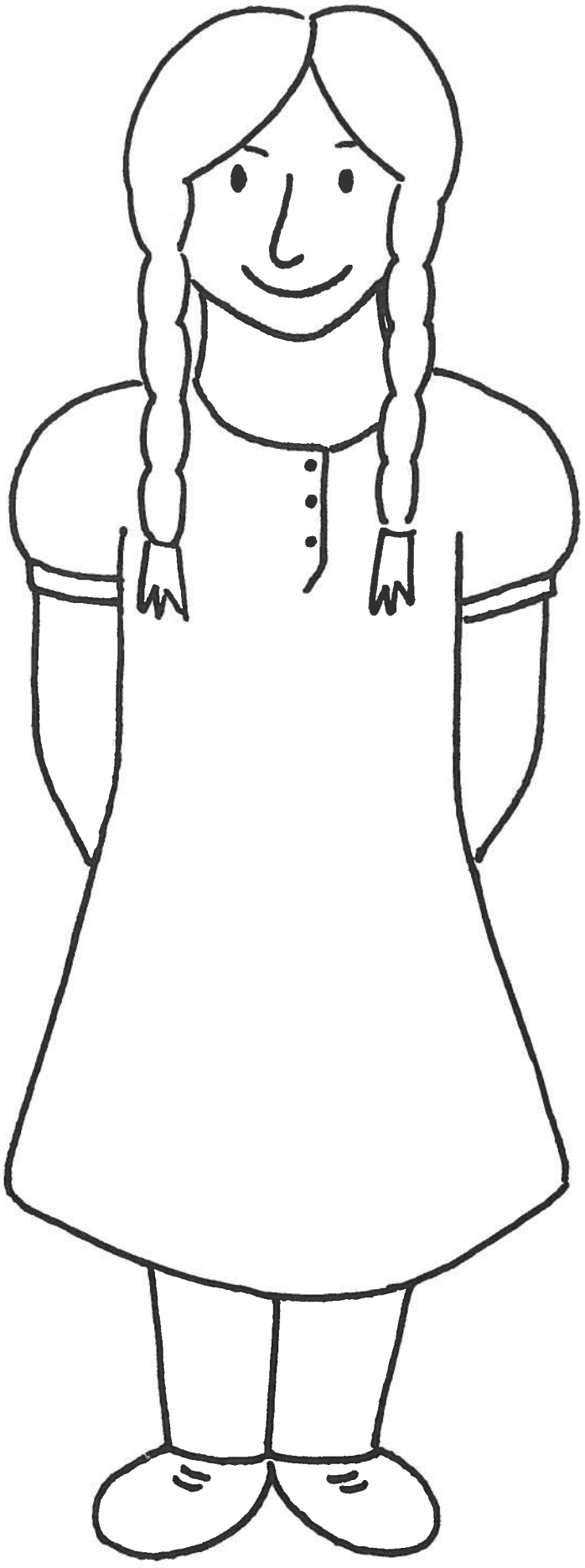

Liite 1

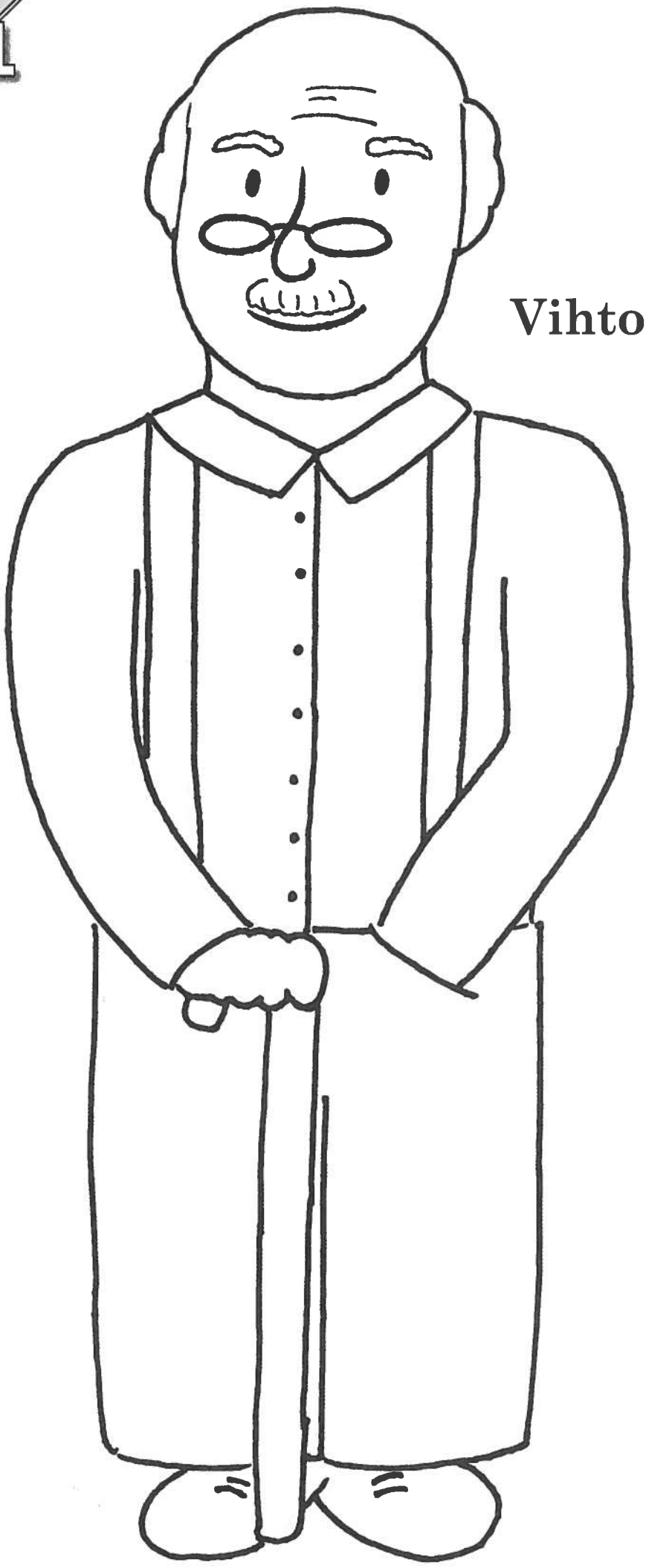

Vihtori

Liite 2

Tuhlaajapoika 1

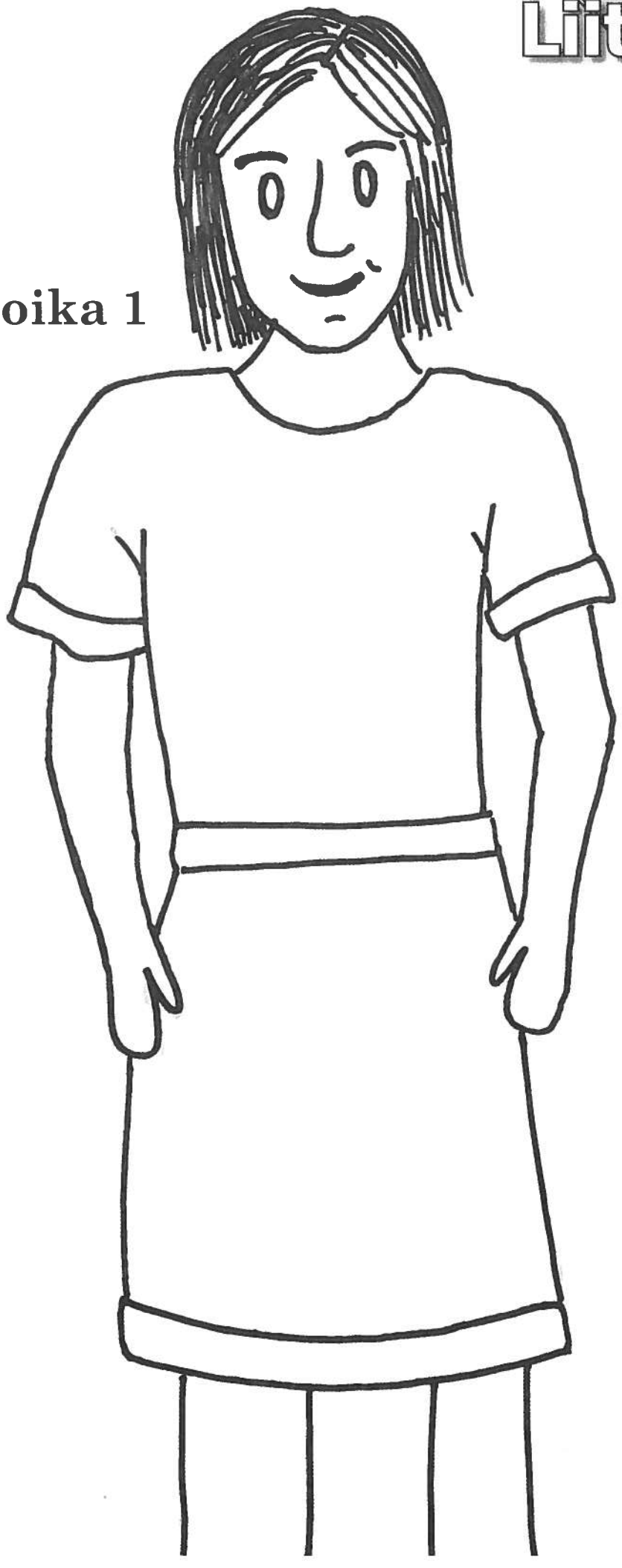

Liite 2

Tuhlaajapoika 2

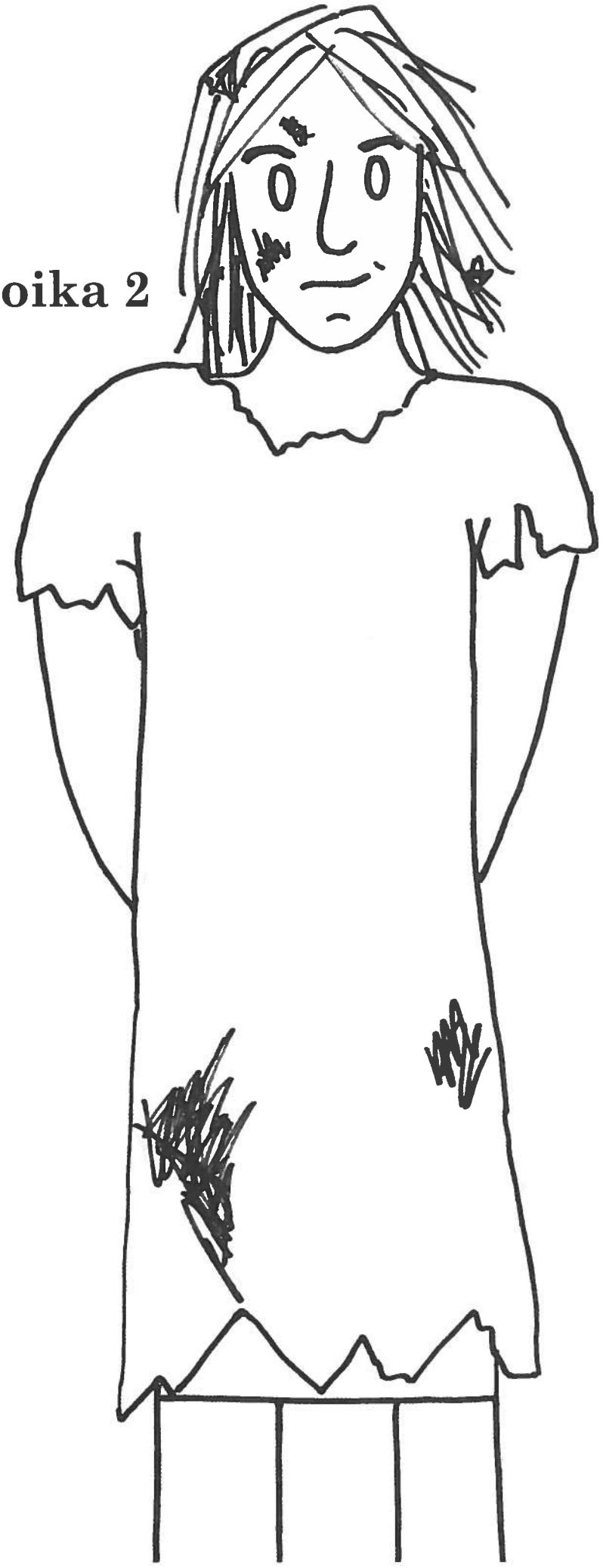

Liite 2

Veli

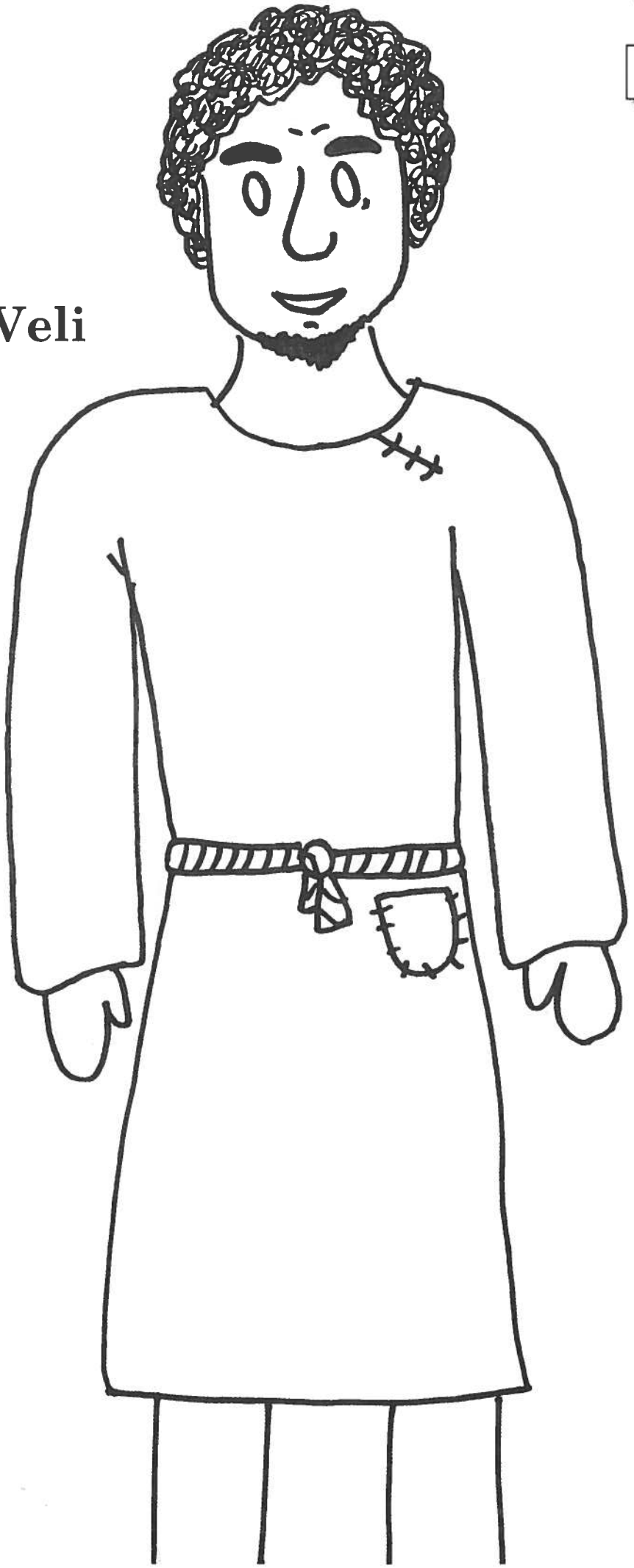

Liite 2

Isä

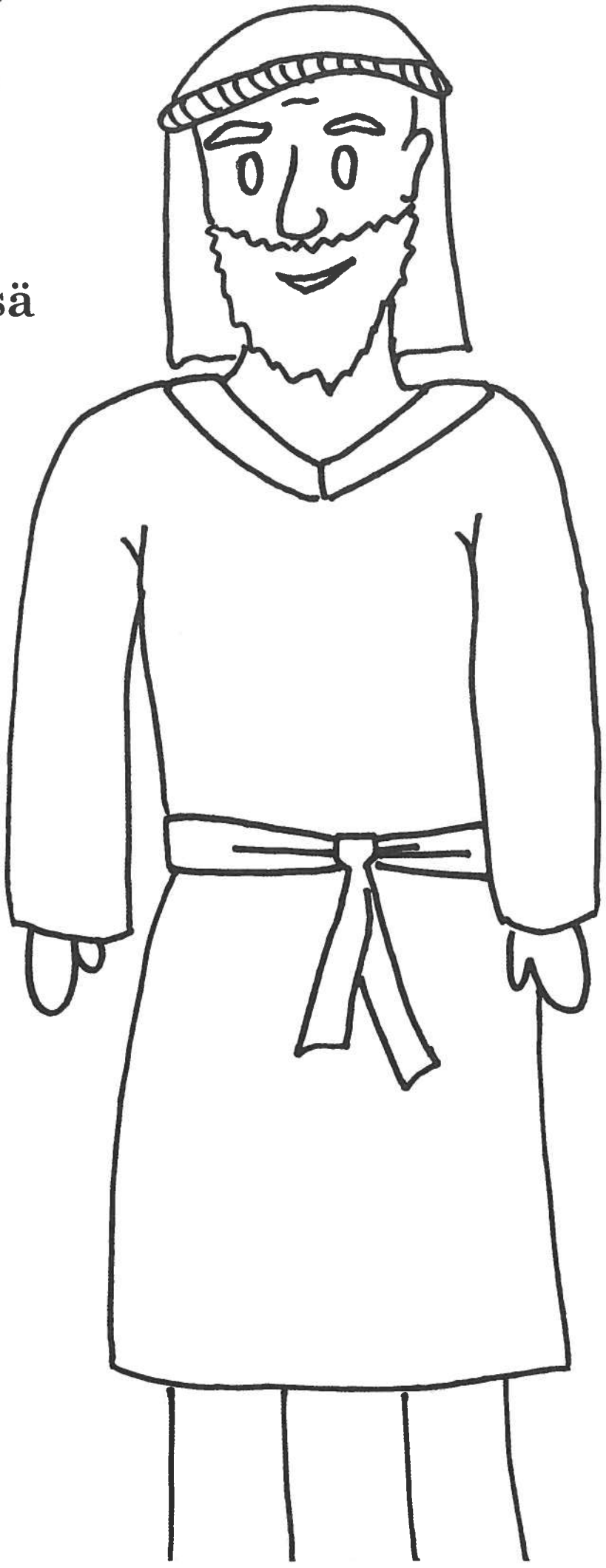

Liite 3

Soittimien valmistus

Helistin

Tarvikkeet

- ❑ Juotavia jogurttipulloja, ketsuppi-, shampoo- tms. pulloja
- ❑ vedenkestäviä tusseja tai liuotinpohjaisia askartelumaaleja/akryylivärejä
- ❑ Sisälle esim. Riisiä, makaroneja, kuivattuja herneitä tai pieniä kiviä

Valmistus

Pese ja kuivaa pullot. Irrota etiketit. Koristele tusseilla tai väreillä esim. Eläinhahmoiksi. Laita sisälle riisiä tms.

Rumpu

Tarvikkeet

- ❑ Erikokoisia, pestyjä säilyketölkkejä (esim. Isoja kurkkupurkkeja, hedelmäcoctail-purkkeja jne.)
- ❑ Kumikäsineitä (tiskihanskat)
- ❑ Kangastilkkuja
- ❑ Liimaa
- ❑ Sakset

Valmistus

Leikkaa kumikäsineen varresta kaksi n. 1 cm:n levyistä kumilenkkiä. Halkaise käsine ja leikkaa siitä tölkin suuta apuna käyttäen pyöreä pala, joka on n. 3 cm suurempi kuin tölkin suu. Pingota kumilenkkien avulla tölkkiin rumpukalvo. Leikkaa ylimääräiset kumihanskan osat pois. Päällystä tölkki liimaamalla kangasta siihen.

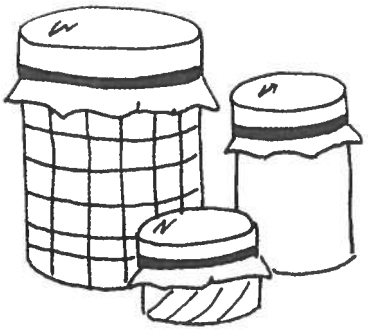

Kapulat

Tarvikkeet

- ❑ Lapset etsivät maastosta sopivia keppejä
- ❑ saha
- ❑ puukko
- ❑ hiomapaperi

Valmistus

Kepit sahataan, vuollaan ja hiotaan sopivan pituisiksi ja kokoisiksi.

Liite 4

Risti-palapeli

- Kokoa palasista risti.

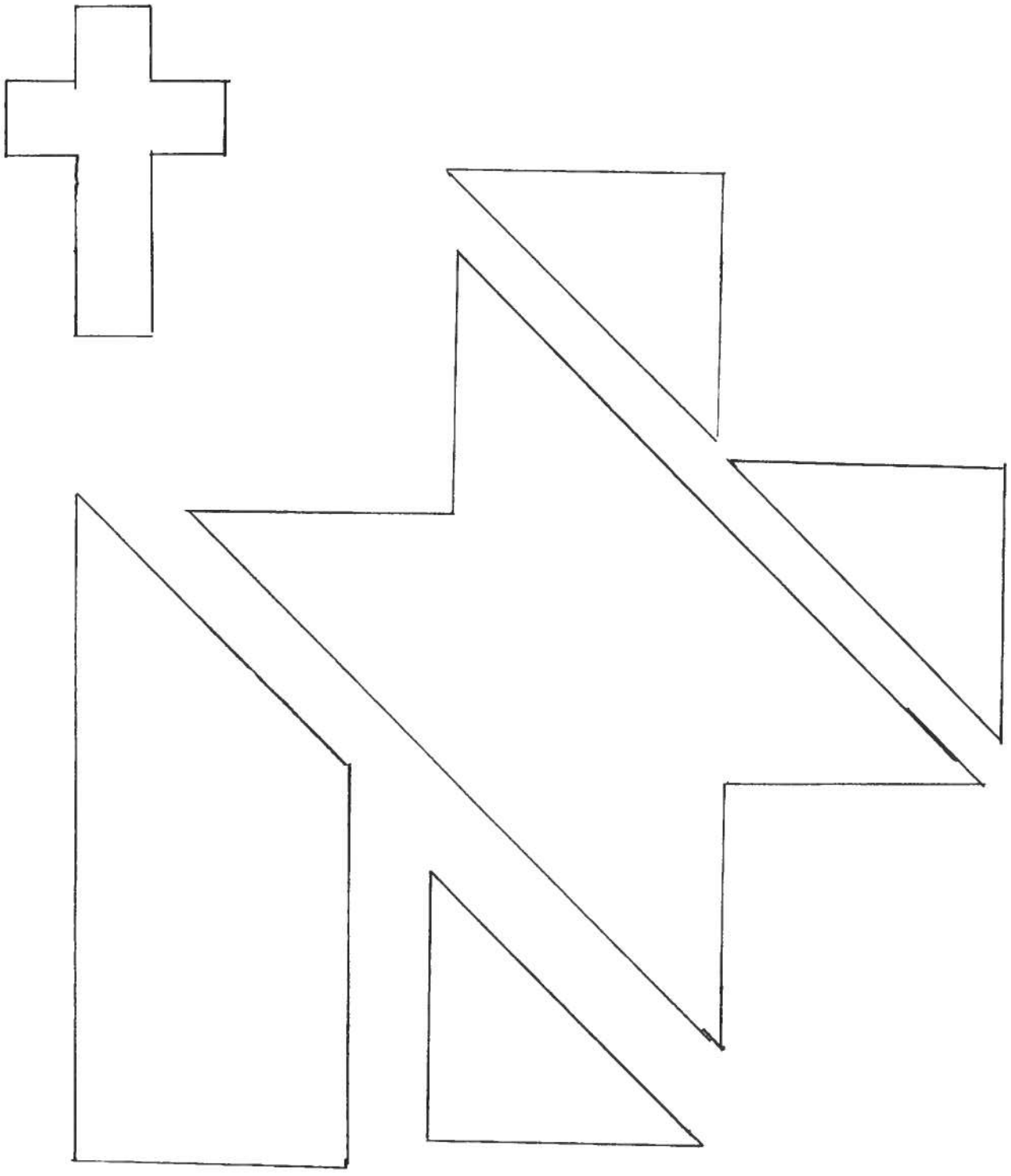

Liite 5

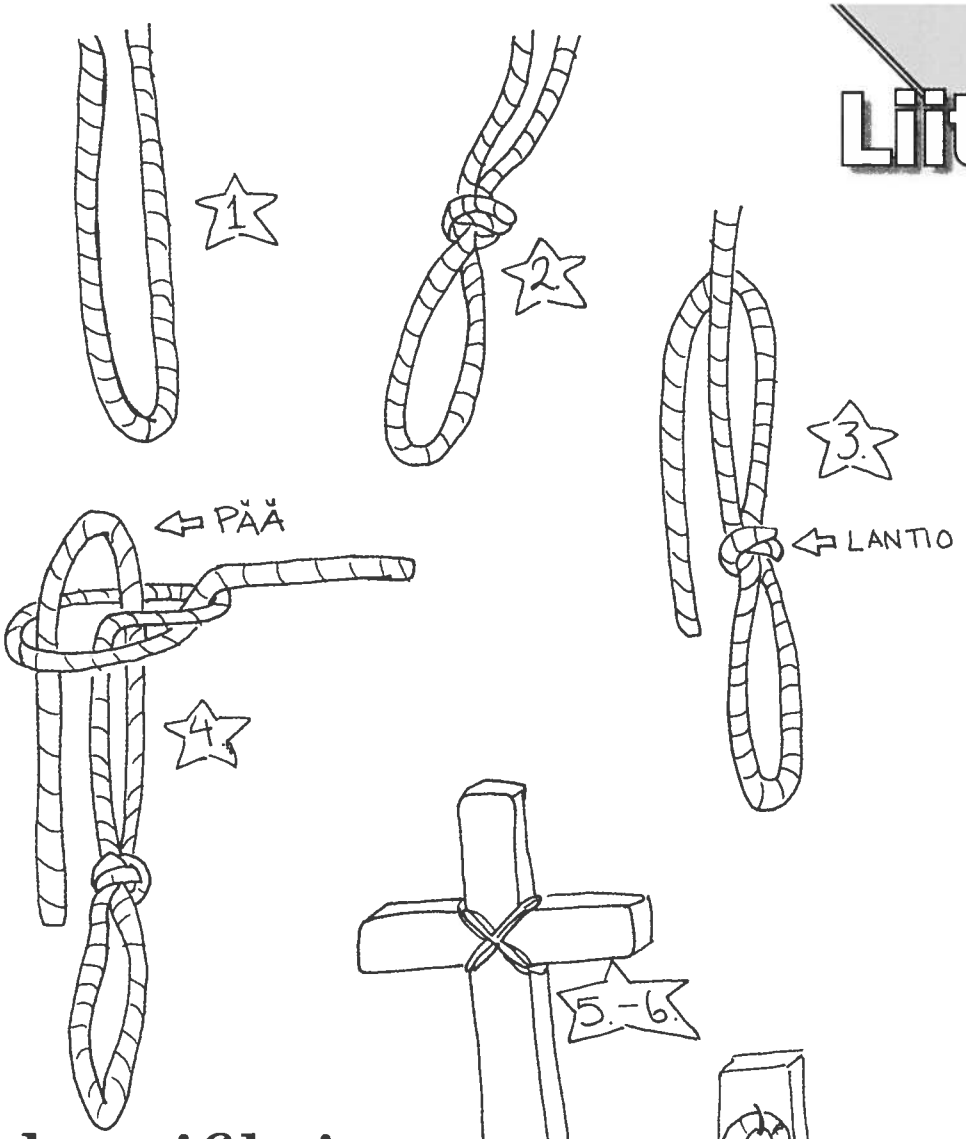

Narukrusifiksi

Tarvikkeet

- ❑ n. 50 cm narua (esim. lippunarua)
- ❑ 2 oksanpätkää
- ❑ ohutta puuvillanarua
- ❑ 3 kuparinaulaa

Tee näin

1. Ota narua n. 50 cm ja taita se niin, että alapäähän jää lenkki.
2. Tee alapäästä n. 7-9 cm:n päähän solmu. Pidä narua kädessäsi niin, että syntynyt lenkki on alhaalla ja solmusta lähtevät narunpäät ylös.
3. Taivuta oikeanpuoleinen naru vasemmalle taakse solmun (lantio) alapuolelle saakka. Pidä narunpäästä peukalolla kiinni.
4. Kierrä vasen naru etukautta oikealle taakse äskeisen lenkin ympäri. Vie edessä naru itsensä ali, muttei sisälle syntyneeseen lenkkiin. Vedä naru varovasti oikealle kädeksi ja nosta vasemalla vapaana oleva naru myös kädeksi. Huom! Varo ettei ylös syntynyt silmukka karkaa.
5. Ota kaksi puun oksaa ja veistä niistä risti. Voit loveta oksat liitoskohdasta.
6. Liitä poikki- ja pystypuu toisiinsa esim. ristiköytöksellä (tai naulaten).
7. Tasaa "Jeesuksen" kädet reisiin asti. Tarvittaessa sulata narun päät.

Liitteet 6-7

Ihmeellinen juttu

Ulla Hietamäki

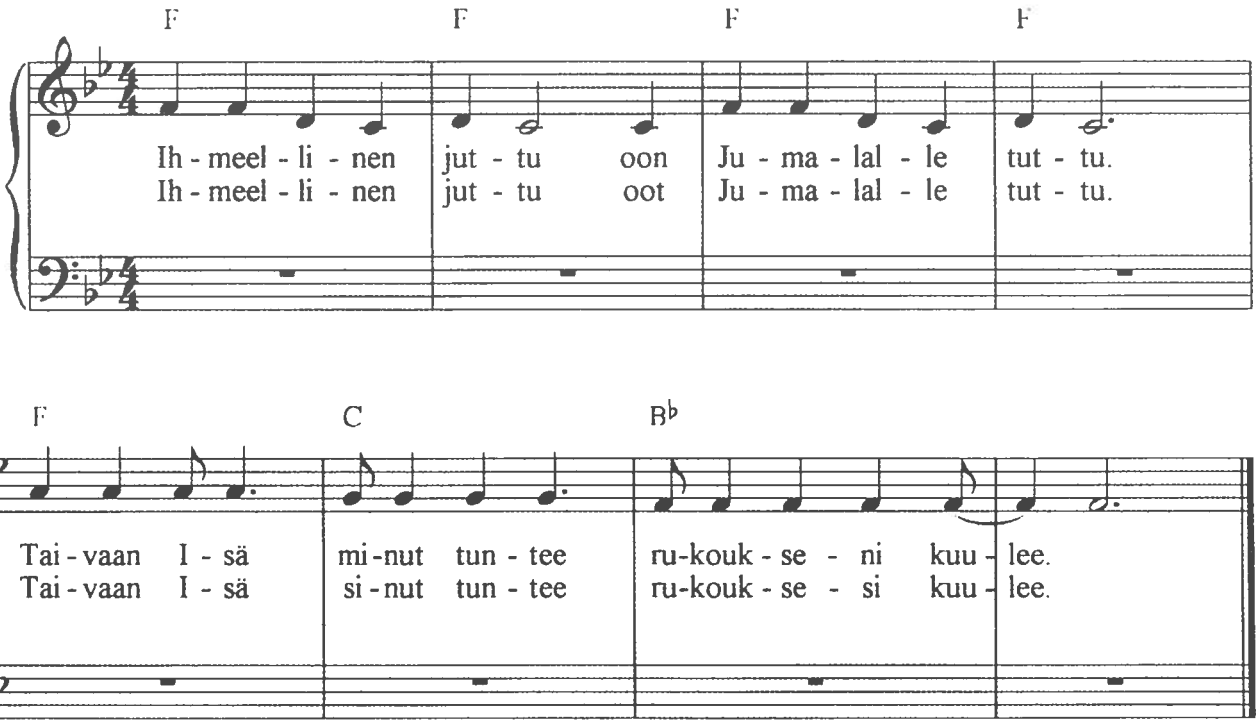

Leikkiohje

Ihmeellinen - taputa käsiä kaksi kertaa reisiin
juttu – taputa käsiä kaksi kertaa yhteen
oon Jumalalle - taputa käsiä kaksi kertaa reisiin
tuttu - taputa käsiä kaksi kertaa yhteen
taivaan Isä – osoita sormella ylös taivaaseen
minut tuntee – laita avoin käsi sydämen päälle
rukoukseni kuulee – laita kädet ristiin

Kiitoskukat

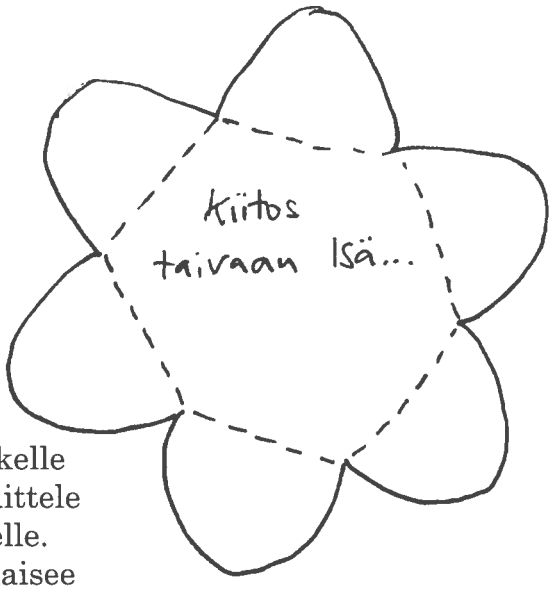

Tarvikkeet

- ❑ värikästä paperia
- ❑ kynä
- ❑ sakset
- ❑ vesiastia

Tee näin

Piirrä mallin mukainen kukka ja kirjoita sen keskelle asia tai aihe, josta haluat kiittää taivaan Isää. Taittele kukan terälehdet katkoviivaa pitkin kukan keskelle. Aseta kukka vesiastiaan. Vettyessään kukka aukaisee lehtensä ja teksti tulee näkyviin.

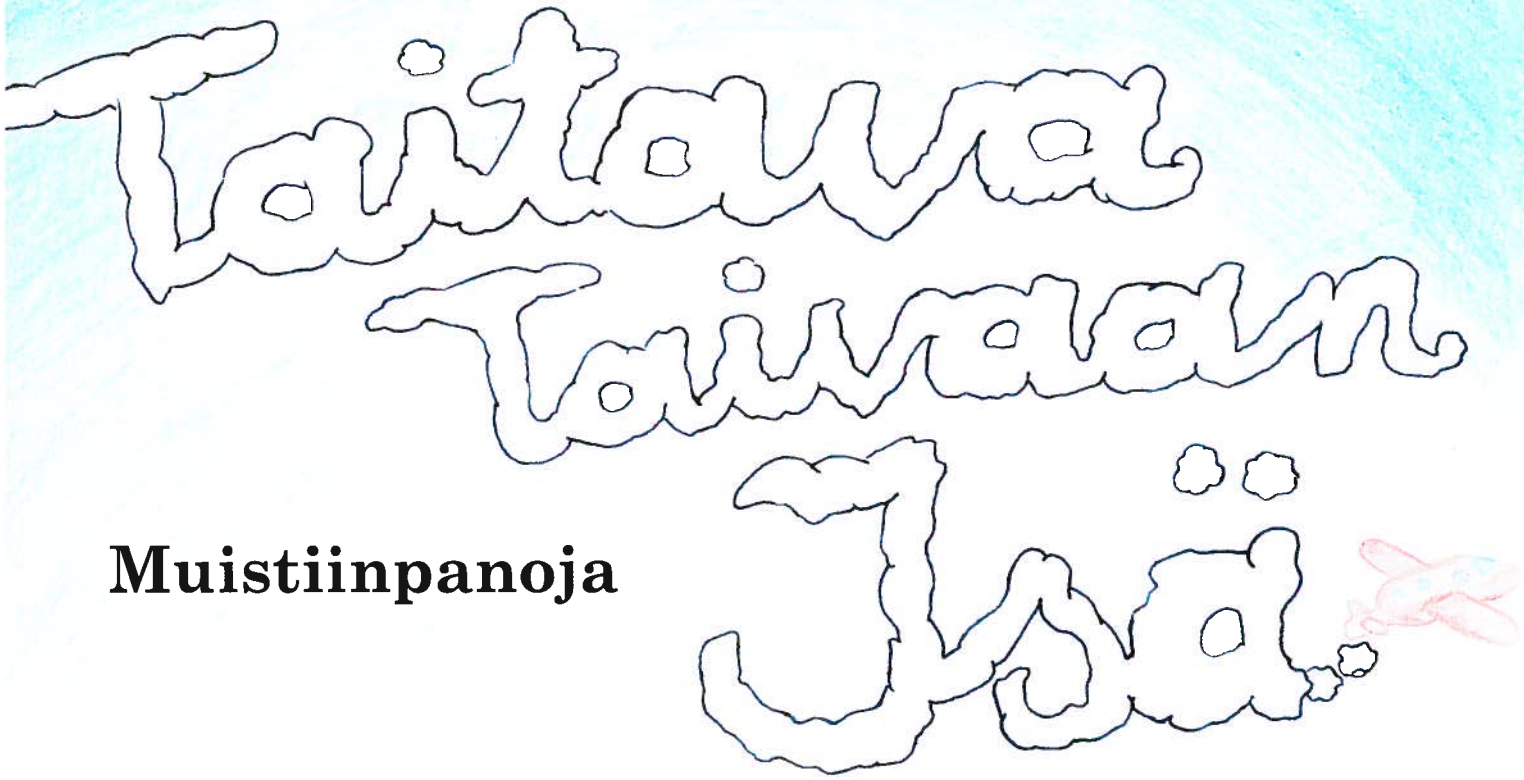

Muistiinpanoja

Minä olen ihme,
suuri ihme,
ja kiitän Sinua siitä.

(Psa. 139:14)

Suomen vapaakirkon nuoret ry
Luklokatu 15, 13100 Hämeenlinna

Mes-paino Oy, Hämeenlinna